

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2021/22

ÚVODNÍ SLOVO:

Co covid dal a vzal ...

Už aby byl tenhle nešťastný školní rok za námi, letělo mi hlavou v červnu, ale také jsem si uvědomoval, že ovlivní i ten následující, ten, na jehož prahu právě nyní stojíme.

Myslím si, že ani ten nejlepší učitel, který jinak má všechno v malíčku, nemohl při vyučování na dálku všechno stihnout. S kolegy jsme si řekli, že když bude třeba, některou látku přesuneme do dalšího školního roku. Ostatně dohánět jsme museli už v září 2020, co uteklo v roce předtím. Nade vše je zdraví.

Naučili jsme se, že leccos je možné zredukovat. Že není důležité to, co je na papíře, ale to, co děti umějí používat v praxi. Děti se naučily hodně, ovládat různé technologie, vyhledávat informace. Až to budou potřebovat, nebude jim to dělat problém. V novém školním roce se máme o co opřít. Děti se naučily být více samostatné, myslím, že by byla škoda v tom nepokračovat.

Ale na druhé straně je potřeba si říct, že pověstné nůžky mezi dětmi se rozevřely ještě více než dřív. Učitelé by teď měli učit individualizovaněji, aby děti, které v době korony nestačily tempu, postupně dohnaly mezery. Zároveň však aby se žáci, kteří tohle období zvládli bez větších problémů, nenudili a dál se rozvíjeli. Jestli se třeba zapojí do pomoci těm, kteří to budou potřebovat, nebo budou samostatně řešit nějaké problémové úlohy, kdo ví. Metod je hodně a já doufám, že naši učitelé na ty schopné děti nebudou zapomínat. V praxi se to zhusta stává. Učitelé vědí, že slabší žáci je jejich pomoc potřebují, a u těch nadanějších se spolehnou na jejich schopnosti. Věřím však, že naši pedagogové si poradí, ale také vím, že to pro ně nebude jednoduché vybalancovat.

Myslím si, že učitelé byli v tom minulém školním roce velmi vstřícní, neodpouštěli, ale snažili se aktivovat, inspirovat, probouzet v dětech chuť pracovat, ale zároveň zní napříč všemi kabinety a předměty, že "shovívavost nemůže být nekonečná".

Pokud jste si někdy sepisovali sloupečky, co vám covid dal a vzal, možná zjistíte, že těch mínusů nebylo tolik. I když to byla hodně protivná doba. Věřím, že do nového školního roku se všichni my, učitelé, žáci, rodiče odrazíme od pozitivních zkušeností a letošní školní rok nás příjemně překvapí.

Mgr. Oldřich Anděl
ředitel školy

Můj první školní rok v knihovně

Když jsem dokončila střední školu obor *Knihovnictví, informační systémy a služby*, popravdě jsem nevěděla, jakou cestou se vydat dál ... (?) Každý z nás sní o tom, čím by chtěl jednou být. Moje představa budoucího zaměstnání byla stát se grafickou. Ráda jsem malovala a něco vytvářela. Po maturitě bylo obtížné se v oboru uplatnit bez praxe, a tak jsem to po škole vzala rovnou od podlahy. Pomyslela jsem: „Každý musí nějak začít.“ Nejprve jsem uklízela v základní škole a poté prodávala v odvětví sportovního oblečení, vybavení a obuvi. Nebyly to špatné zkušenosti, ale práce mě zcela nenaplnila. Jednoho dne mi přišla nabídka ze ZŠ Heyrovského na místo knihovnice do školní knihovny. Přiznám se, s přijetím nabídky jsem chvíli váhala, měla jsem strach z nového prostředí a také z většího kolektivu. Nakonec jsem si ale uvědomila, že jiná příležitost, jak se dostat ke knihovnictví, už se mi nemusí naskytnout, a proto jsem nabídku přijala.

A tak jsem zde! Je srpen 2020 a já mám pár dní na to seznámit se s chodem knihovny a jejím prostředím. Hned mě napadly věci, které bych ráda vylepšila. Knihovna doposud používala zastaralý systém půjčování, a to přes listkový katalog. Ráda bych tento systém půjčování zmodernizovala. Knihovna je na dobrém místě, je krásně vybavená, prostorná, útulná, žlutě vymalovaná, a tak mám pocit, jakoby do ní svítilo neustále sluníčko. Střídám se ve mně strach s nadšením, ale jsem otevřená čemukoli a těším se na vše nové. Naštěstí mě obklopují dobří lidé, na které se vždy mohu obrátit, když si nevím rady. ☺

Školní rok 2020/2021 začal kvůli pandemii hodně zvláštně. Do školy jsme chodili jen něco málo přes měsíc, kdy jsem se nestihla ani pořádně rozkoukat, vpravdě se do pracovního procesu a už jsme zůstali doma. Když jsme se mohli do školy vrátit, netrvalo dlouho a přišly vánoční prázdniny. Začátek nového kalendářního roku provázela distanční výuka, která v polovině dubna přešla na rotační výuku a do školy začali naši žáci chodit v podstatě až koncem dubna. I přesto všechno, že jsme pobývali více doma než ve škole, jsem si s dětmi užila své první besedy, které jsem průběžně pořádala na přání učitelů v rámci hodin literárního čtení. Nejvíce žádaná byla beseda na téma *Pohádky*, ale také beseda se zaměřením na *Vánoce*. Mezi další, které se během roku konaly, bych uvedla *Pověsti, Pohádky podle obrázkové osnovy, Ilustrátoři a Josef Lada*. Ti nejmenší měli zase velikou radost z akce *Pasování na čtenáře*, kdy při této příležitosti obdržely děti svůj první čtenářský průkaz a pasovací glejt. Už se na ně další školní rok těším, až spolu bude vybírat první knížky. ☺

V tomto školním roce se naše školní knihovna zapojila do soutěže na podporu čtenářské gramotnosti, a to s projektem pod názvem *Pohádky a hrátky s obrázky*, k jehož realizaci přispěla i paní učitelka Mgr. Ivetta Ženožicková společně se svojí třídou 2.C, za což jim tímto moc děkuji, neboť bez nich by tento projekt nevznikl. Netrvalo dlouho a dozvěděli jsme radostnou zprávu, že jsme získali za projekt

Školní poradenské pracoviště

Máte problém, nevíte si s nějakou situací rady? Naše školní poradenské pracoviště vám určitě pomůže. Stačí zavolat nebo napsat email a domluvit si schůzku. Můžete využít i boční vchod, který vede přímo do prostor ŠPP.

Všechny školní emaily mají tvar: jmeno.prijmeni@zsho.cz

		telefon
školní psycholožka	Mgr. Renata Šmeralová	585 758 034
speciální pedagožka	Mgr. Eva Kamená	585 758 034
	Mgr. Táňa Vozáková	585 758 034
metodička prevence	Mgr. Iva Frýbortová	585 758 040
výchovná poradkyně – I. st.	Mgr. Kateřina Navrátilová	585 758 039
výchovná poradkyně – II. st.	Mgr. Silvie Svobodová	585 758 038
metodička prevence – ZŠ Čajkovského	Mgr. Lucie Valušová	585 425 401

Organizace školního roku 2021/22

Začátek školního roku 2021/22	středa 1. září 2021
Podzimní prázdniny	středa 27. října a pátek 29. října 2021
Vánoční prázdniny	čtvrtek 23. prosince 2021 - neděle 2. ledna 2022
Vyučování po vánočních prázdninách začne	pondělí 3. ledna 2022
I. pololetí ukončeno	pondělí 31. ledna 2022
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 4. února 2022
Jarní prázdniny	pondělí 21. února - neděle 27. února 2022
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 14. dubna 2022
II. pololetí ukončeno	čtvrtek 30. června 2022
Hlavní prázdniny	pátek 1. července - středa 31. srpna 2022
Začátek školního roku 2021/22	čtvrtek 1. září 2022

ocenění v kategorii Počin školních knihoven v *Ceně za literaturu pro děti a mládež „Suk – čteme všichni“ za rok 2020*. Byla to má první soutěž, do které jsem knihovnu přihlásila a hned první úspěch, proto mám z ceny pochopitelně velkou radost! ☺

Uteklo to jako voda a první školní rok mám za sebou. Tento školní rok byl jiný, než jak jsme byli zvyklí. Potkávali jsme se v rouškách, kterou jsem zpočátku vnímala jako obrovskou výhodu v překonání prvního strachu. Když se ohlédnu zpět, rozhodně nelituji toho, že jsem nabídku na místo knihovnice na Heyráku přijala. I když se učím zase vše od začátku, dělám, co jsem vystudovala, co mě baví, co mě naplňuje a kde mohu uplatnit i svoji kreativní činnost. Poznala jsem nové skvělé kolegy, žáky a další úžasné lidi a těším se na další spolupráci s nimi. Tentokrát (SNAD) už bez roušky... ☺

„Doma jsem tam, kde mám knihovnu.“ - Erasmus Rotterdamský

Sandra Zápařková, školní knihovnice

Ohlédnutí za náročným rokem

Vážení rodiče a milé děti!

Uplynulý školní rok, který byl pro nás všechny velmi nezvyklý, kdy byla prezenční výuka záhy nahrazena distanční výukou, jsme si všichni museli zvykat na odlišný způsob učení. Všem pedagogickým pracovníkům přibyla administrativní práce, nutností a zároveň závislostí pro všechny při on-line výuce se stalo internetové připojení, bez kterého by tento způsob výuky na dálku nebyl možný.

Všichni jsme se museli přizpůsobit novým podmínkám, které pro nás začaly v období jara roku 2020, ale s tím rozdílem, že distanční výuka tehdy nebyla povinná. V minulém školním roce 2020/2021 se on-line výuka stala pro všechny žáky povinnou a i přes mnohé obtíže, které se průběžně objevovaly, jsme náročný školní rok dovedli ke zdárnému konci.

S nezvyklým a omezeným provozem školy, kdy musela být po celou dobu dodržována epidemiologická opatření, souvisel i netradiční zápis dětí do 1. tříd, jehož organizace byla přizpůsobena aktuální situaci v době, kdy se zápis konal. První netradiční zápis, kdy byla uskutečněna pouze jeho formální část, proběhl již na jaře roku 2020 a letos se stejným způsobem zopakoval. Naštěstí na konci uplynulého školního roku byla díky postupnému rozvolnění mimořádných opatření dětem i rodičům umožněna i motivační část zápisu. 1. září 2021 uvítáme celkem 101 prvňáčků, na které se už moc těšíme.

Doufáme, že se následující školní roky budou vracet do normálních kolejí a budeme moci dětem umožnit různé kroužky, realizovat společné akce a projekty, stejně jako tomu bylo ve školních letech před „covidovou dobou“.

Velké poděkování patří nejen pedagogickým i nepedagogickým pracovníkům školy, ale také žákům a hlavně jejich rodičům, kteří vytvořili svým dětem potřebné technické zázemí pro výuku na dálku a bez jejichž spolupráce se školou by celoroční průběh distanční výuky nebyl snadný.

Děkují také všem rodičům našich prvňáčků, kteří k nám od 1. 9. 2021 nastoupí. Od zahájení zápisu rodiče spolupracují se školou, vstřícně a s porozuměním přijímají informace a podmínky ze strany školy. Věřím, že takto nastavená komunikace bude pokračovat i nadále.

Mgr. Lenka Vojtková, ZŘ pro 1. stupeň

Zhodnocení 1. školního roku u prvňáčků očima garanta 1. ročníků:

Opravdu zvláštní školní rok to byl, obzvláště pro ty, kdo do školy nastupovali úplně poprvé. Naše prvňáčky. Všechno začalo zápisem. Pro školní rok 2020/2021 probíhal zápis pouze elektronicky, bez možnosti děti vidět. Třídní paní učitelky obdržely jmenový seznam budoucích žáčků, který nám o dětech neřekl v podstatě nic. Seznámili jsme se až při prvním setkání, dne 1. září, při slavnostním zahájení školního roku. Opět jinak, a to pouze ve třídách.

Za všechny třídní učitelky mohu prohlásit, že jsme začaly učit zvesela. Radovaly jsme se z každé prezenční výuky, která v průběhu školního roku probíhala a při které jsme svým prvňáčkům předávaly nové poznatky, kterých bylo vždy dost. Jak šel čas, elán a nadšení se začaly postupně vytrácet. Síly učitelům i žákům z neustálých změn začaly ubývat, a to jaksi podstatně dříve, než tomu bývá obvykle. Ale nevzdali jsme to.

V důsledku situace spojené s covidem se během školního roku stále střídala vládní nařízení a klobouk dolů před všemi prvňáčky. Nedali jsme se a zvládli jsme všechno učivo na jedničku. Děti, rodiče i učitelé si vybojovali s vypětím všech sil zasloužené hodnocení. „ Jsme borci, zvládli jsme to!“

Ivana Hlaváčová, garant 1. ročníků

Celoroční projekt 1.B na téma Roční období

V průběhu celého školního roku žáci 1.B přivítali každé roční období vílou nebo skřítkem. Tyto postavy představovaly typické znaky jara, léta, podzimu a zimy. Děti postavy s radostí tvořily ve vyučovacích hodinách VV, PČ a v rámci školní družinky. Tak vznikly víly Jasněnka, Zimněnka a Slunečnice. Podzimní skřítek dostal jméno Podzimníček. Tímto projektem si děti průběžně opakovaly názvy ročních období a jednotlivých měsíců, které jim náleží. Upevňovaly si znalosti z Prvouky, důležité časové údaje a také, co se v jednotlivých měsících odehrává za kouzla. Děti tento projekt velmi bavil a už se těší na to, jaký bude příště.

Ivana Hlaváčová a Marie Krátká

Cesta kolem světa za zvířátky

Ve 3.třídě jsme začali hrát hru CESTA KOLEM SVĚTA ZA ZVÍŘÁTKY.

Paní učitelka nám rozdala karty (cestovní pasy) a také jsme dostali pár malých kartiček s letadly. Tyto jsme v průběhu roku získávali za různé aktivity, nebo když jsme byli hodní. Určitý počet letadel jsme pak mohli u paní učitelky vyměnit za zvířátka, která jsme si nalepili na náš cestovní pas. Každé zvířátko mělo jinou hodnotu letadel a my jsme mohli získat např. v Asii pandu, v Austrálii kakadu a v Africe slona, či zebra. Někdy nám paní učitelka dala přímo zvířátko za různé složitější aktivity jako např. za práci ve skupinách, jindy jsme zvířátko dostali, když jsme sami zvládli nějaký těžký úkol. Hru nám přerušil Covid-19, a tak jsme ji dokončili až ve 4.třídě. Na výhru přinesli některé děti různé věci. Mohli jsme si vybrat: lego stavebnici, vaky tří barev, frisbee, přívěšek, kšiltovku, reflexní pásek, cestovní zrcátko a mnoho dalších. A ti, kteří kartu nedokončili, si mohli zvolit cenu útěchy - blok, či frisbee. Někteří z nás se však o svá přebývající letadla podělili se svými spolužáky, tak jsme si udělali navzájem radost.

A tím naše CESTA KOLEM SVĚTA ZA ZVÍŘÁTKY skončila.

Moc se nám líbila a těšíme se, co pro nás paní učitelka příští rok připraví.

**Julie Frýbortová
Adéla Nováková
4.B**

nová 3.B.

1. září roku 2020 jsem přestoupil
ze ZŠ Čajkovského na ZŠ Heyrovského.
Tam mne čekala jazyková třída
a noví spolužáci. Za pár dnů jsem
si našel pár nových kamarádů.
Doufám, že příští rok bude naše
třída ve stejné sestavě, a že mě
to tam bude bavit stejně jako letos.
Petr Mahel 3.B.

Každý den, když jdu se školou,
někdy nemyslím na školy.
Na odpoledne mám mnoho plánů,
snad potkám nějakého brámu.

Mám stánek se smetlinou,
zaplatím za ni dvacetikorunu.
Na neokouřovém hřišti
výmysly jenom svedu.

Popadnu bačku a jdu domů,
už se hroším jaké máme DV.
Vymyslet básničku
považuji za hračku.
Stejně jako vešlechny
myslím so ironicky.

Leašynová Lúšana

TROSEČNÍCI Z 2.C A 3.B

Skupinka dětí ztroskotává na opuštěném ostrově a jejich jedinou možností na záchranu je mapa.

Zvládnou ji ale poskládat?

Aby se dostaly domů, musí společnými silami vyřešit několik úkolů.
Dokázaly se děti vysvobodit?

Ve družstvech jsme vyráběli
mapy z různých předmětů.

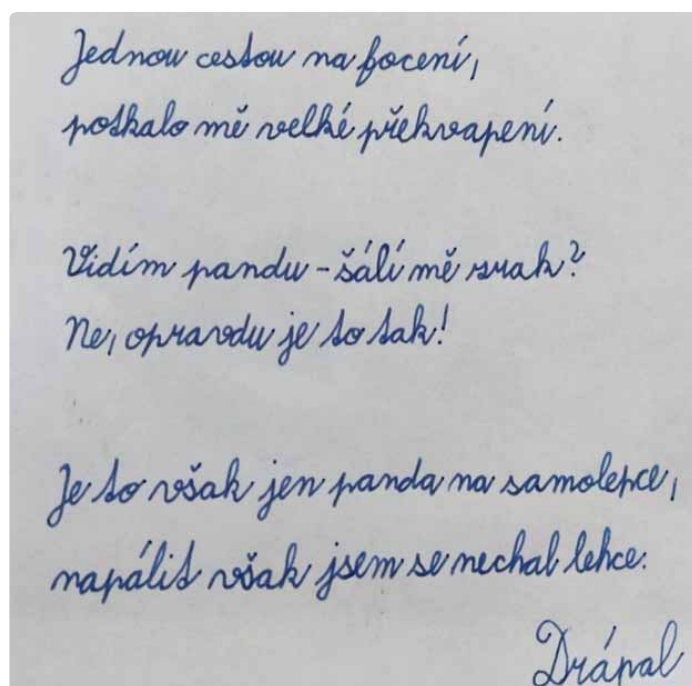
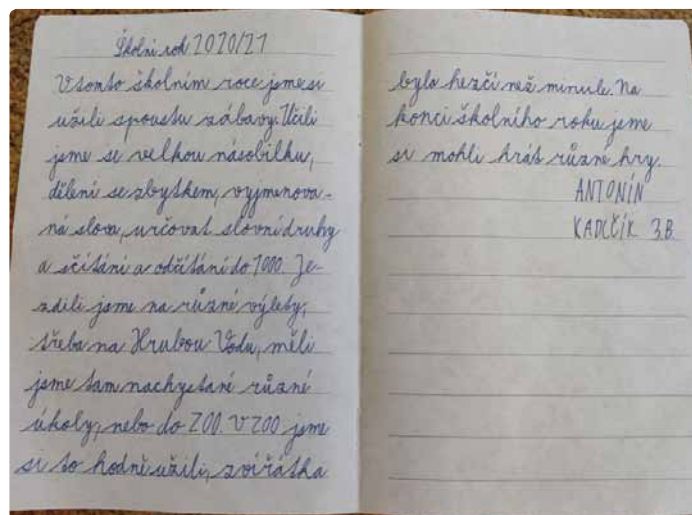
Školní výlet byl super.

Postřehy a práce žáků 3. B

Žáci 3. B třídy napsali malé zamyšlení nad školním rokem 2020/2021. Na procházce se měli dívat kolem sebe a zkusit složit básničku, ve které se měla objevit klíčová slova, to, co viděli. Dále se pokusili napsat pár slov o školním výletu do ZOO v Olomouci. Posuďte sami, jak se jim to povedlo. Dle mého mínění jsou velmi šikovní.

tř. učitelka 3.B, Iveta Krhovská

I takto jsme se učili

Naše 4.B na výletech

Kvůli pandemii a distanční výuce jsme strávili letos hodně času doma. Přesto jsme na konci školního roku zvládli hned dva výlety!

První z nich byl turistickým vláčkem po historických památkách v Olomouci. Cesta trvala zhruba hodinu a pan řidič nám celou dobu povídal zajímavosti o tom, kde se nacházíme, co se událo v některých budovách a čím jsou významné. Vyjeli jsme z Dolního náměstí, projeli jsme Smetanovy sady, kde jsme viděli sochu významného českého operního skladatele Bedřicha Smetany, o kterém jsme se letos učili, a pak jsme pokračovali do Bezručových sadů. Vrátili jsme se přes Václavské náměstí kolem katedrály sv. Václava a Žerotínovo náměstí zpět na Dolní náměstí. Tento výlet byl super a moc se nám líbil. Výhled z vláčku byl velmi hezký, některé památky a místa jsme neznali a jsme rádi, že jsme je poznali!

Druhý výlet byl společně se 4.C do rozárie u Korunní pevnůstky. Cestu tam i zpět jsme zvládli pěšky. V rozáriu jsme si nejprve užili svačinu, která nám chutnala úplně jinak než ve škole. Kolem bylo totiž více než 3000 druhů růží! Viděli jsme růže červené, bílé, růžové, rozkvetlé i ještě nerozkvetlé. Naše paní učitelka dobře věděla, že nejsme profesionální zahrádkáři, proto nám rostliny v rozáriu i druhé části botanické zahrady, kde byly různé druhy listnatých a jehličnatých stromů a trav, popsala a řekla nám jejich jména. I tento výlet byl moc pěkný a rozárium nám připadalo jako hotový ráj v Olomouci!

Sbírka hraček pro rodiny s dětmi

Tornádo, které ve čtvrtek 24. června 2021 udeřilo na Hodonínsku a Břeclavsku, a silné bouřky připravily o život šest lidí. Napáchalo miliardové škody a k demolici odsoudilo 180 domů. Díky obrovskému vzepětí hasičů, záchranářů, policistů i dobrovolníků byly zasažené obce za necelé dva týdny z nejhoršího venku. Opravit zničené domy nebo je vystavět znovu ale potrvá dlouho a některé rány v lidských osudech už nepůjde spravit vůbec.

Tuto zprávu si mohl přečíst každý z nás v novinách. Faktem zůstává, že osud rodin těchto postižených obcí nezůstal lidem lhostejný. Byly vyhlášeny finanční sbírky, zajišťovala se materiální pomoc a mnoho dobrovolníků přispěchalo pomoci s opravami. Také naši učitelé, žáci a jejich rodiny se k solidaritě připojili.

Třída 5. B uspořádala sbírku hraček pro rodiny s dětmi, které byly zaslány do Moravské Nové Vsi. Mám velkou radost, že se u našich žáků propojila realita života s rozvojem klíčových kompetencí. Píšu všem 1!

Marie Lipowski

Už jsem čtenář z 1.E

Online výuka a rušení tradičních akcí pro děti nás letos ošidilo o spoustu hezkých zážitků. Proto jsme velmi uvítali nabídku Městské knihovny Brněnská na Pasování na čtenáře. Prvníci poctivě trénovali, aby při čtení neudělali ostudu sobě nebo paní učitelce, ale hlavně před panem králem, který přislíbil, že přijde.

Už samotný pobyt jinde než ve školní lavici byl pro děti zážitkem a velmi si ho užili. Některé slečny pojaly návštěvu pana krále slavnostně a proč vlastně ne. Pasování na čtenáře zní podobně jako na rytíře, a to je přece důvod obléknout vhodné šaty. Čtení šlo všem báječně, a tak nebyl důvod neudílet tento čestný řád. K tomu malý dárek v podobě originální knihy a volného vstupu do knihovny. Díky paní knihovnici měly děti i krátkou prohlídku knihovny, aby věděly, kde a jak si půjčit knížky. Vždyť čtení nám otevírá nové světy a v knížkách najdeme všechno - legraci, dobrodružství, kouzla i vědomosti a zajímavosti.

Matematika mě hodně baví

Asi se mezi námi nenajde moc těch, kteří by milovali matematiku. Matematika bývá pro mnohé velkým strašákem, vyžaduje logické myšlení, proto ji někdy nesnášíme, neumíme, zkrátka ji nechápeme.

„K čemu mi tohle bude?“

Různé podoby téhle otázky se ozývají snad ve všech hodinách matematiky. Žáci, kteří mají s matematikou potíže, jsou často znechuceni složitými matematickými úkoly a rychle se vzdávají s tím, že stejně přece „matematiku ve skutečném světě nikdy nepoužijí“.

Když se pozorně rozhlédneme kolem sebe, zjistíme, že matematika na nás číhá i na celkem nepravděpodobných místech. Faktem je, že matematiku používáme každý den, ať už si to uvědomujeme, nebo ne. Je to univerzální jazyk světa kolem nás.

Ale jsou i žáci, které matematika naopak baví. Mají rádi počítání a přemýšlení, baví je všechno, co nějak souvisí s logikou, obecně s matematickou vědou. Mezi takové patří i David Kropáč, žák naší školy z 5.B. Jeho dosavadním největším úspěchem je 1. místo v celonárodním kole matematické soutěže „KLOKAN“ v kategorii Klokánek. Položili jsme mu tedy pár otázek.

Davide, byly příklady v této soutěži pro tebe lehké?

Příklady lehké nebyly, musel jsem hodně přemýšlet.

Baví Tě matematika? I geometrie? Chtěl bys jít studovat na nějakou školu se zaměřením na matematiku?

Matematika i geometrie mě velmi baví, ale vysokou školu s tímto zaměřením bych asi studovat nechtěl. Mým snem je stát se lékařem.

Jak se Ti pracovalo s příklady v on-line prostředí? Bylo to lepší, nebo Ti vyhovuje více školní prostředí?

Prostředí on-line bylo pro mě lepší v tom, že jsem nebyl tak nervózní jako ve škole.

Byl jsi překvapený z 1. místa v okresním kole?

A jaká byla reakce rodičů na 1. místo v kole celonárodním?

Překvapený jsem byl moc a rodiče na mě byli pyšní.

Dostal jsi doma odměnu?

Vítězství jsme oslavili v McDonald's.

Bavila Tě matematika už od 1. třídy nebo Tě začala bavit až postupem času?

Matematika mě baví už od 1. třídy.

Myslíš si, že je to i školou, na kterou chodíš, a učitelem, jak dokáže vzbudit zájem o matematiku?

Určitě! Paní učitelka Mgr. Marie Lipowski dokázala vždy všechno názorně vysvětlit a byla to zábava.

Co bys na výuce matematiky změnil?

Nezměnil bych nic.

Dostal ses na víceleté gymnázium, na co se těšíš?

Ano, dostal jsem se. Vybral jsem si Gymnázium Hejčín, kde se těším na nové spolužáky a prostředí.

Má někdo v rodině takové nadání na matematiku?

Všichni v rodině počítají celkem dobře.

Davide, přejeme Ti tedy mnoho dalších studijních a matematických úspěchů!

Marie Lipowski, třídní učitelka

Účastníci zájezdu

Účastníci zájezdu: 3. E a 4. E celkem v počtu 32 kusů + 4 kusy dozoru (p. uč. Burianová, Shaaban Zemčáková, Stavínchová, p. Všeticková)

Cílová destinace: ZOO Lešná

Datum události: 23. 6. 2021

Žáci po uspokojení prvotních potřeb – přepadení stánků s občerstvením, se celkem ochotně vydali pozorovat cizokrajnou zvěř. Nejvíce byl samozřejmě zájem o „muckání se“ s rejnoky a také jsme měli to štěstí uvidět na vlastní oči čerstvé PRVNÍ sluně slona afrického odchovaného v ČR! Zážitek vzbudili jistě i kočkovité šelmy, tučňáci a pestré barevné ptactvo, leč unavené žactvo na závěr prahlo už jen po suvenýrech... Nu což, krmení surikat, předražený plyšák i ledová tříšť mají v očích dětí stejnou váhu.

Celkový stav žactva při návratu: 32 = tedy velký úspěch.

Všem se v ZOO líbilo a někteří prohlásili, že přinutí rodiče se sem ještě o prázdninách vrátit.

Olga Shaaban Zemčáková

Zpráva z výletu na Kosíř

Tak už to přišlo – sedíme ve vláčku „Hanácké expres“ a míříme do cílové stanice Lázně Slatinice, odkud provedeme náš prvovýstup na „hanácké Mont Blank“, jak někdy nazýváme mírné zvlnění krajiny na západní straně od Olomouce.

Už máme ten výstup za sebou. „Uf, to bylo horko“. Po cestě jsme pátrali po lesních jahodách na krajích cesty a závodili: „Kdo dřív“. Vítěz se odměnil ukořistěnou sladkou jahůdkou.

Jsmo tady. Už vidíme rozhlednu a taky slibované ohniště pro opékání špekáčků. Na to se opravdu těšíme! Ale co to? Ohniště je vyhaslé. Prý si máme nasbírat nějaké suché dříví. Jako co? To si máme připravit dříví my? Chvilí sedíme, ale dříví samo nepřichází. Asi fakt budeme muset něco přinést sami. Už i já mám napichnutý špekáček na vlastnoručně připraveném klacíku. Tedy špičku mi naostříla učitelka, ale jinak jsem jej vyrval z přírody já. Co na tom, že je krátký a trochu se mi ohýbá do ohniště. Já to dám!

Tady jsem fakt ještě nebyl. Při výstupu nahoru na rozhlednu sleduji, jak jsou na schodech nápisy majitelů jednotlivých schodů. Spíše jejich sponzorů. Je to tady legrace. Trochu se mi točí hlava, ale jsem tady první a už mávám dolů jedné z učitelek, která se bojí!

Bylo to bezva. Cestou zpět jsme hráli Bombu. Všichni jsme hned lehali tam, kde jsme právě stáli. Případné odřeninky nám pak učitelka zastříkala desinfekcí. My se i na výletu desinfikujeme! Aspoň ty roušky, že tu nemáme.

A taky mám v batohu plod mandlovníku. Prý ho mám preparovat a pak říct, co jsem uvnitř našel. To byl strom, na který nás učitelka upozornila. Mě tedy víc

oslovily obyčejné třešně. A ani je nemusím rozpitvávat. Jen si je s chutí sním a je mi jedno, co je uvnitř.

Jsmo zpátky doma. I to mírné zvlnění nám teda dalo zabrat. Já jsem spokojený. Už zas mám v ruce mobil a můžu si hrát hry. Ale bylo to fajn. Někdy to můžeme zopakovat.

Všechny Vás zdravím. Žák 5.E

Školní družina ve škole i v pokojíčku

Září nás uvítalo poněkud optimisticky. Až na pár omezení jsme měli pocit, že by družina mohla probíhat téměř stejně jako předešlé roky. Prvňáčci se seznamovali se školou i mezi sebou. Druháci a třetáci pocítili rozčarování, když se sháněli po svých obvyklých kroužcích, kterých jsme se museli vzdát. Absenci kroužků však nahradila radost z přítomnosti kamarádů. Mnozí z nás se skoro přes půl roku neviděli! Tolik novinek, tolik změn.

Říjen už tak velkorysý k našemu optimismu nebyl. Všude kolem nás zněla krátce vzniklá slova „DISTANČNÍ VÝUKA!“. Doufali jsme, že už je nikdy neuslyšíme, opak byl však pravdou. První ročník se teprve rozkoukával a následné období on-line výuky vnímal jako takové zvláštní prázdniny u monitoru se spoustou úkolů. Druhý a třetí ročník si po předchozích zkušenostech dovedl představit mnohem lépe, co další dny přinesou. Poslední odpoledne v oddělení starších dětí se nesl v duchu nelibosti a strachu z odloučení. Věty typu: „To se zase neuvidíme!“, „Žádná zábava!“, „Žádné společné hry!“ jsme slyšeli po celé škole. Rozmrzelost ovládla celou družinou, ale jen do doby, než jsme našli řešení: „Když nemůže Mohamed k hoře, musí hora k Mohamedovi.“

V následujících týdnech jsme se pravidelně vídali přes monitory. Naše útluné třídy a herny nahradily na určitý čas obývací pokoje, dětské pokojíčky či kanceláře rodičů. V přizpůsobených podmínkách jsme si mohli hrát, povídat si, soutěžit, plnit kvízy, vyrábět, a dokonce i zpívat a cvičit. Někdy nám při volnočasových aktivitách asistovali rodiče, jindy sourozenci a nebyla výjimka, když se přidal i nějaký domácí mazlíček. Vzájemně jsme se pouštěli do vlastních světů a poznávali život toho druhého úplně jinak. Bylo to zajímavé poznání, ale vzájemně jsme se těšili, až se sejdeme opět v naší škole! Během roku se distanční výuka ještě zavedla, ale už jí nepředcházela taková nelibost jako v říjnu. Všichni jsme věděli, že pokud se budeme chtít vidět, tak můžeme.

Když nám bylo umožněno setkávat se ve škole, testování a nošení roušek nás neodradilo, spíš posílilo. Děti si vážily přímého kontaktu s kamarády,

hrály si a hašteřily se, běhaly na hřišti, zkrátka užívaly si společných chvil, které jim vyplňovaly čas trávený ve školní družině. Na konci školního roku strávily „družinové děti“ pěkné sportovní odpoledne, které si všichni včetně paních vychovatelek po dlouhé době užili bez omezení.

Do dalšího školního roku přeje všem hodně štěstíčka, zdravíčka a úspěchů.

Vaše ŠD

Za Harrym Potterem do Šternberka

V pátek 25.června nastoupily děti z 2.E a 2.F do autobusu a vyrazily na výlet. Cílem však nebyl hrad v kouzelných Bradavicích, nýbrž neméně krásný a zajímavý hrad v nedalekém Šternberku. Děti se tu sice neučily čarovat, ani na chodbách hradu nepotkaly bezhlavého Nicka či kočku školníka Filche paní Norrisovou. Paní průvodkyně v dobovém kostýmu jim však poutavě vyprávěla o hradě a jeho dřívějších obyvatelích a o životě v dobách minulých. Děti na vlastní oči viděly halapartnu, dmychadlo, truhlu na vojenský zold či dokonce středověký převět. Pomocníci Harryho Pottera na ně čekali na nádvoří s několika úkoly a ti nejúspěšnější si vyběhli do hradní věže pro odměnu. A co bylo na tomto výletě nejkouzelnější? Byly to spokojené úsměvy na tvářích všech výletníků.

Jitka Ševčíková

Milí čtenáři,
jmenuji se Jakub Broda, je mi 13 let a až budete číst tyto řádky, budu již studentem gymnázia.

Přestože bydlíme s rodiči v Hejčíně, nevadilo mi každodenní cestování na druhý konec města na ZŠ Heyrovského. Do stejné školy chodila i moje starší sestra Klárka a byla tady moc spokojená.

Tuto školu jsem navštěvoval od 1. třídy. Nejdříve byla mou třídní učitelkou Mgr. Ivetta Krhovská, poté Mgr. Lenka Těthalová Cíchová a od 6. třídy mě učila Mgr. Iva Frýbortová. Chodil jsem do atletické třídy a zažil jsem mnoho věcí, na které nezapomenu.

I když si spousta mých spolužáků stěžovala na jídelnu, mně tady chutnalo. ☺ Přestože odcházím, budu se školou spojen alespoň na dálku, ve škole zůstává studovat moje dvojče Honza.

Všem učitelům a učitelkám děkuji a svým bývalým spolužačkám a spolužákům posílám velké AHOJ.

Jakub Broda, 7.A

Dopis prvňáčka

Ahoj, já jsem Filip.
Chodím do 1. třídy.
Ve škole mě baví
výstavka a tělocvik.
Potkal jsem nové
kamarády. I paní
učitelkou byla
legrace. Těším se
na prázdniny.

Pohled ze čtyř stran aneb Ať žijou šneci!

Mám ve třídě holčičku, která jednou zamotá svou krásou a inteligencí hlavu nejenommu fešákovu, ale nyní se specializuje na to, že motá hlavu doktorům, kteří nemohou přijít na to, co je příčinou jejich dlouhou předlouho trvajících bolestí břicha. Je mi líto, že je proto ve škole jen občasným návštěvníkem, ale zdraví je přednější, to je jasné. Je to holčička velmi snaživá (po mamince) a obě skvěle zvládají domácí učení a její milá povaha si získala srdce všech spolužáků (možná i spolužáků) ze třídy. Tak se mi nevidíte, že je mi za ni kolikrát úzko, že ji zase trápí ta divná nemoc... Jak jí pomoci? A ejhle – tu přichází na scénu hlavní hrdinové tohoto příběhu... Kdo myslíte, že Klaudince pomohl? ...

Pohled první:

Kamarádi do deště

Tento rok jsem byla hodně nemocná. Nemohla jsem stát ani sedět. Nemohla jsem číst, malovat si a hrát si. Nebavila mě ani televize. Byla jsem moc smutná. Jednou, když jsem už mohla na vycházku, tak jsem našla šnečí miminko. Vzala jsem si ho do dlaně, vystrčilo na mě růžky a já si ho odnesla domů. A on mi pomohl. Bříško se lepšilo a já mu za odměnu našla kamarády. Všichni jsou krásní, malínci, každý jinak barevný a ulity se jim lesknou. Už jich mám celkem 20 a všichni mi pomáhají být zdravá. A já se za to o ně hezky starám. Přejí všem pěkné prázdniny.

Klaudi

Pohled druhý:

„Chovat šneky?? FUJ ... NIKDY....NE!!“, takto by zněla má odpověď před časem...dnes se na ně usmívám od okamžiku, kdy se zase začala smát naše dcera... pomohli nám a společně je vítáme každý den. Najednou nejsou FUJ, ale krásní, klidní a každý má své jméno. Až s jejich přítomností se k nám zase vrátil dětský úsměv a jako máma vím, že TO je nejvíc. A tak už nikdy na žádné zvířátko slovo FUJ nevyslovím... protože nikdo nikdy nevíme.... Přejí všem krásné prázdniny a všem hodně a hodně zdravíčka.

maminka

Pohled třetí:

Tý jo, taky jsi dnes dostal čerstvou pampelišku? Já taky! A podbala mě na ulitě, holka zlatá... máme se u ní jako v bavince. Dáme si závody? Schválně: kdo bude do večera na druhé straně krabice?

Pohled čtvrtý:

Jak říká maminka: nikdo nikdy neví, co mu může pomoci. A já to stvrzuji. Já už totiž zkušenosti se šneky mám. Před několika lety jsem měla početnější třídu a už nevím, kdo to byl, kdo donesl do třídy prvního afrického šneka. Takového, co dorůstá do rozměrů malé veverky. Buďto já nebo Honzík... Zkrátka, od jisté doby byli našimi dalšími členy třídy šneci Ferrari a Porsche. A budete se divit, částečně to zklidnilo dav bujarých chlapců (aspoň vzduchem už neřítaly papuče – „Bacha na šneky“ jsem nemusela říkat já, říkali si to navzájem sami) a někteří se ujal práce zdatných ošetřovatelů, ochotně jim vyměňovali podestýlku, vodu – no a to vám pak na lumpárny moc času z velké přestávky nezbude. Také se předháněli, kdo jim donese šťavnatější mňamku – okurky, salátek, pampeliškové listí. No a budete se divit, někteří se stali přímo odporníky na šneky a šířili osvětu dál (Honzík, Tomášek, Hanička...), takže už téměř celá třída věděla, co je to radula a kde ji šnek má, co je to hermafrodit, jak a proč si šnek dělá záklopku a proč piškotek můžou jen výjimečně. Časem šnečků přibývalo i u dětí doma, Honzík rozdával miminka, ale jen do dobrých rukou. Když jsem se s třídou loučila na konci čtvrté třídy, Ferrari a Porsche našli nový domov u svých spolužáků.

Jsem ráda, že naši bezobratlí spoluobytelé této planety mohou rozdávat tolik radosti a že se na ně svět nedívá jen jako na „s....é klouzaví“, jak je pojmenovala Julia Roberts. Takže mé prohlášení zní: ŠNEKÚM ZDAR!!!

p. uč. Olga Shaaban Zemčáková

Erasmus+

To dám!

Když jsem se dozvěděla, že mám možnost jet na jazykový kurz angličtiny, napadla mě jediná otázka:

Co tam budu se svou neangličtinou dělat? A hned přišla rychlá odpověď. TO DÁŠ!

Tak jsem se rozhodla bojovat a na kurz se přihlásila. Boj začal hned po odeslání přihlášky. Nerovný soupeř covid odsunul pobyt o rok. Já se tedy začala učit alespoň základy anglického jazyka. Rok se s rokem sešel a přiblížila se doba odjezdu. Spolu s kolegyní Bárou jsme se připravovaly na odlet do irského Dublinu a co se nestalo... covid nás přebukoval na Maltu (naštěstí na tu s velkým M). Tak jsme tedy v polovině července odletěly na sluncem prozářený ostrov, kde se Bára měla zdokonalit a já alespoň něco pochytit v cizím jazyce mezi studenty z celého světa. A covid zasáhl potřeť – školy jsou zavřené, výuka bude probíhat on-line.

Proto jsme vytáhly tablety a sluchátka a zavřené v pokoji se začaly setkávat se spolužáky po síti. Výuka jazyka probíhala vždy dopoledne, tak nám zbyl odpoledne volný čas na seznamování se s krásným a zajímavým ostrovem. Na plážích a promenádách jsme potkaly spoustu lidí a já si tak mohla angličtinu procvičovat v praxi. Musím přiznat, že to byla nejlepší škola.

Na Maltě jsme prožily dva týdny plné slunce, moře, památek, zábavy, sportu a samozřejmě angličtiny.

Na závěr musím poděkovat za tuto příležitost, kterou jsem dostala a využila ji, protože dnes už vím, že TO DÁM!

Jana Kratinová

Program Erasmus+ je určen na další vzdělávání pedagogických pracovníků – učitelů, vychovatelů i asistentů pedagoga, kteří o toto jazykové vzdělávání projeví zájem, a je plně financován ze zdrojů Evropské unie. I přes mnohá úskalí, která v tomto projektovém období na všechny účastníky i náhradníky čekala, se nakonec podařilo vycestovat do Velké Británie, Irska, Německa a na Maltu.

Vzdělávací kurz na Maltě

V srpnu jsme se zúčastnily čtrnáctidenního kurzu The Playground Classroom: Methodology for Primary Level školy ETI na Maltě. Výuka byla vedena velmi zkušenou lektorkou, která nám předala mnoho odborných i svých osobních zkušeností, nápadů, tipů pro práci v hodinách angličtiny na prvním stupni základní školy. Navázaly jsme kontakty s dalšími účastníky kurzu, především z Polska a Slovenska. Škola pořádala poznávací výlety do hlavního města Valletty a do krásného historického města Mdiny.

Iveta Krhovská a Jitka Ševčíková

Červnový výlet 7.C

Po dlouhé době distanční výuky jsme se ocitli ve škole. Konečně!! Všichni jsme se setkali osobně a „nekoukali“ na sebe jen z obrazovky počítače. Jenže po prvním týdnu ve škole a prvních horkých dnech v lavicích jsme se všichni viděli už zase jinde – na prázdninách.

Uvítali jsme proto, že jsme poslední dny tohoto divného školního roku mohli strávit jinak než učením.

Ve čtvrtek 12.6. se naše třída vydala na 12 km dlouhý výlet. Autobusem jsme dojeli do Bukovan a vydali se za pěkného slunného, i když horkého počasí k malé přehradě ve Velké Bystřici. Tam jsme si dali svačinu a udělali společnou fotku. Další zastávkou na naší cestě bylo hřiště v Bystrovanech. Bylo tam domluveno občerstvení, kluci si zahráli fotbal a ani některá děvčata nezůstala se sportem pozadu. Závěrečnou část cesty pěknou přírodou kolem Bystřičky až na olomoucké nádraží jsme všichni zdárně zdolali ☺.

Výlet jsme si užili a jsme rádi, že mohla být celá naše třída zase spolu. Byli jsme pochváleni, že jsme se chovali vzorně a teď můžeme jen doufat, že příští rok bude situace s pandemií taková, abychom mohli vyrazit na více dní, jak nám bylo slíbeno. Jenže budeme muset někteří z nás trochu potrénovat, protože naše paní učitelka třídní má ráda „túrky“ a jak říkala, někteří jsme poněkud zlenivěli...

I další dny jsme z větší části prožili sportem a procházkami a užívali si společně poslední dny jako sedmáci.

Děvčata 7.C společně s třídní učitelkou

Výlet 9.E

Dne 17. 6. 2021 se naše třída 9.E shromáždila v brzkých hodinách na vlakovém nádraží. Nasedli jsme na vlak, který vypadal, že se za chvíli rozpadne, a naše dobrodružství právě začalo.

Po nekonečné, ale zábavné cestě jsme vystoupili na Ramzové. Sluníčko krásně svítlo a bylo teplo. Ušli jsme pár kroků k lanovce, kterou jsme vyjeli na Čerňavu. Naštěstí nikdo netrpí strachem z výšek, a tak jízda lanovkou proběhla naprosto v klidu a v pořádku.

Z Čerňavy jsme už šli po svých. Mířili jsme na Kepník. Ze začátku to bylo opravdu do kopce a někteří z nás už po pár metrech nemohli. Nepomáhalo tomu ani čím dál větší vedro. Díky paní učitelce Silvii Svobodové a jejímu povzbuzování, se nakonec i ti fyzicky slabší nevzdali a rozchodili se.

Po cestě jsme se bavili různými způsoby. Například Lukáš donesl vysílačky, a tak jsme si spolu nějaký čas přes ně povídali. Někteří dokonce soutěžili, kdo se dostane do cíle jako první. Bohužel nevím, kdo vyhrál 😊

Na Kepníku byl krásný výhled. Viděli jsme až na Praděd. Na onom místě jsme nějaký čas ještě pobýli. Dali jsme si svačinu a další dobrotu. Za nějakou dobu jsme pokračovali na Šerák. Nevím, jak ostatním, ale cesta tam mi strašně utekla. Možná to bylo tím, že to bylo celkem z kopce a pořád jsem si s někým povídala.

Když jsme dorazili na Šerák, měli jsme hodinovou pauzu na oběd a na trochu odpočinku. I zde byl krásný výhled. Možná ještě hezčí. Odtud jsme už šli jen a pouze z kopce. Zamířili jsme na Obří skály. Cesta byla opravdu dost strmá, a jak jsme později zjistili, byla možná i náročnější než do kopce. Pár z nás (včetně mě) několikrát uklouzlo nebo o něco zakoplo. Nikdo se však naštěstí nezranil.

Posledních pět kilometrů byl terén opravdu zajímavý. Museli jsme překonávat různé mostky, skály a potůčky. Než jsme se nadáli, už jsme byli opět na Ramzové. Jak se ukázalo, ze slibovaných 12 kilometrů bylo nakonec 15. To ale nikomu nevadilo. Nebo... Možná pár výjimek by se našlo. Byl tu však někdo, kdo se rozhodl, že poměří své síly s panem učitelem Figallou. Pan učitel

neváhal a výzvu přijal. Konal se tedy minizávod v běhu, z něhož vyšel pan učitel jako vítěz. Ale bylo to samozřejmě těsně...

Poté jsme už jen sešli k vlaku. Mysleli jsme, že snad tento vlak už bude alespoň o něco hezčí. Jak se později ukázalo, byli jsme opravdu naivní. Ani nevíte, jak šťastní jsme byli, když jsme se ve zdraví dokodrcali do Olomouce.

Za celou třídu bych asi mohla říct, že to byl povedený výlet. Sice nás pak na druhý den nohy bolely, ale za ty zážitky to určitě stálo. Děkuje paní učitelce a panu učiteli, že se s námi odhodlali jet a udělali nám tak nejen pěkný výlet, ale i vzpomínky, na které nikdy nezapomeneme!

Zuzana Kučerová, 9.E

Dějepisné leporelo v podání 7. D ☺

Že může být opakování zábava, se přesvědčili kluci ze 7. D, když v posledních hodinách dějepisu vytvářeli dějepisná leporela. A výsledky rozhodně stály zato!

Škola v pohybu 6.B

Heyrák je škola v pohybu a 6.B je toho důkazem. Nesedíme jako pecky na místě, ale využili jsme posledních školních dnů ke sportování. Jeden den túra, druhý den in-line brusle a třetí den zasloužený odpočinek na pikniku. Těšíme se, co nás bude čekat příští rok. Pohyb, pohyb, pohyb,.....

Co mě čeká, až budu dospělý/á? - Úvaha

Co mě čeká, až budu dospělá? To, kdybych věděla! Jenže já to nevím. Ještě jsem nad tím nikdy nepřemýšlela. Zdá se mi to jako dlouhá, neskutečně dlouhá doba. Něco jako let do vesmíru. Pohled na mou dospělost je jako bych koukala z vrcholu hory dolů do údolí a jen barvy mi napoví, co tam asi uvidím.

Mamka mi pořád říká, když se mi nechce uklízet: „Jenom počkej, až budeš dospělá! To budeš muset dělat všechno sama, a ještě k tomu chodit do práce.“ To je ta dospělost? Pořád něco muset dělat? To se teda není vůbec na co těšit!!! A proč by to tak mělo být? Nebude!!! Já si to udělám vždycky po svém. No přeci to nemůže být tak hrozné. To by si všichni dospěláci rvali vlasy na hlavě a nikdo by se neradoval. A já se chci radovat a chci se těšit, že jako dospělá si budu moc a moc užívat život. Budu cestovat, budu si kupovat, co chci, budu chodit pozdě spát a budu dlouho do noci venku. Ráno nebudu vstávat do školy a nebudu muset dělat úkoly. Už vůbec nebudu muset psát úkoly 😊. Jasně, budu chodit do práce, ale to bude moc prima. Každý den si popovídám se svými kolegy, v poledne si zajdeme na oběd, odpoledne do kavárny a každý měsíc k tomu dostanu výplatu. A pak budu nakupovat všechno, co se mi líbí. Už mi mamka nebude vyčítat, že mám plnou skříň věcí a většinu nenosím. Koupím si, co budu chtít!!!! Ano, přesně tak to budu mít.

Ale co když ne? Možná to není zase tak skvělé. Většina věcí se musí řešit hned, nemůže se odsunout na dobu neznámou. Třeba nakoupit nebo zaplatit nájem. Takové věci budu muset jednou řešit, a to hned. Jsem ráda, že nejsem dospělá, mám ještě spoustu času. Vždyť dospělost už bude napořád!!! Nééé-éé, to dětství tak rychle utíká, vždyť už budu za pár let dospělá! Raději o tom nebudu víc přemýšlet. Chci si ještě užít s kamarády a kamarádkami bezstarostné dny. Takže, mamí! S čím ti můžu pomoci?

Simona Kozmíková, 8.B

Snad každé dítě si aspoň jednou přálo být dospělá v domnění, že se zbaví svých starostí a získá volnost, která mu je podle něj stále ještě odepřena. Jenže každá mince má dvě strany, a to platí i pro období dospělosti. To, co se nám díky naší dětské fantazii může zdát jako bezchybná etapa života může mít také nějaký háček.

Zkusme si tedy položit otázku. Je dospělost opravdu tak bezchybná? Já si myslím, že tomu tak není. Dospělost neznamena pouze volnost, ale především povinnosti. Zatímco my sedíme ve škole a učíme se novým věcem, dospělí jsou v práci, aby vydělali peníze a mohli užít sebe nebo celou rodinu. Někteří bývají často ve stresu, protože se na ně ze všech stran vytváří velký nátlak a okolí má občas až moc vysoká očekávání. Na druhou stranu je dospělost spojená s nekončící škálou možností a příležitostí. Někdo může říct, že život dospělých je stereotypní, ale nemusí tomu tak vždycky být. Přece jen je život jedna velká nepopsaná kniha a záleží pouze na autorovi, jaký příběh do ní napíše.

Co mě tedy čeká, až budu dospělá? Sama nevím, ale nejspíše spousta úspěchů, selhání, nových zkušeností a vzpomínek. Jako všechny etapy života má i dospělost svá pro a proti, ale určitě stojí za to ji prožít naplno. Koneckonců krom všech těch problémů, starostí a povinností dospělost poskytuje i onu svobodu po které jsme jako malí tak moc toužili. Nesmíme však zapomenout na to, že vše má své hranice a život máme jen jeden, proto bychom si ho měli vážit.

Lucie Navrátilová, 8.B

Rozhovor s rodinným pamětníkem

David Šembera (9.D)
Rodinný vztah: máma
Rok narození: 1979

1. Mamí, popiš mi svou milou vzpomínku z dětství.

Dětství jsem měla krásné a mám z něj spoustu krásných vzpomínek. Není lehké vybrat jednu, tak ti to stručně shrnu. Bydlela jsem s tvým dědou a babičkou na sídlišti, kde byla spousta dětí. Jediný pořad v TV určený dětem byl večeríček, ve středu Vega, ve čtvrtek Magion a v neděli Studio kamarád, proto jsme byli zvyklí trávit všechn čas venku. Hráli jsme spoustu her, jako např. vybíjenou, vyvolávku, skákali jsme gumu, oblíbený byl i pozemní hokej, který jsme hráli přímo na silnici, protože naše ulice byla slepá a auta v té době téměř žádná. Moc ráda jsem jezdila na dětský tábor, kde mimo nás jezdili i děti z Polska. Vůbec jsme neznali jazyk, přesto jsme se spolu vždy naučili nějak komunikovat.

Nedá se říct, jestli bylo mé dětství lepší, nebo horší, než je tvoje, ale určitě bylo jiné, s jinými zážitky a vzpomínkami.

2. Mámo, jak si vzpomínáš na důležité události našich dějin, jak jsi je vnímala?

Když přišel 17. listopad 1989, tak mi bylo 10 let a chodila jsem do 5. třídy ZŠ. Nejprve jsme my malí nic moc nevěděli, ale určitě jsme vnímali, že se něco

děje. Doma jsme si o tom vyprávěli a poté i ve škole. Středa v tu dobu studoval na gymnáziu a místo výuky byli na náměstí cinkat klíči – to jsem mu tehdy záviděla, že nemusí do školy. Postupně začaly probíhat změny. Ve škole jsme se učili ruský jazyk, dělali výstavku z ruských knih, matřjošek, samovarů apod. Toto hned skončilo a od 6. třídy se u nás přestala ruština vyučovat a všichni jsme měli povinně angličtinu. Trošku mě to mrzelo, protože paní učitelka z ruštiny byla skvělá a výuka s ní nás moc bavila. Na angličtinu jsme dostali paní učitelku, která se jí teprve učila a byla asi jen 2 lekce před námi a bylo to hodně znát. Vidíš, teď jsem si vzpomněla, že my oslovovali učitelku „soudružko“ a po listopadu jsme již toto oslovení nesměli použít a začalo se oslovovat tak, jak už to znáš i ty, a sice „paní učitelko“.

3. Mamí, jaké to bylo, když jste vycházeli ze základní školy? Také jste dělali přijímací zkoušky? To už existoval Cermat?

První a asi o tolik rozdílná věc byla, že za mě byla ZŠ jen na 8 let, nikoli na 9, jak to znáš ty. Devátá třída byl jen takový nějaký zkušební projekt. Hlásili jsme se stejně jako vy dnes na dvě střední školy a přijímací zkoušky pobíhaly většinou z českého jazyka, matematiky a všeobecného testu. Žádný Cermat v tu dobu nebyl a přijímací zkoušky si školy opravovaly samy. Nebyl také žádný internet a výsledky se jmenovitě vyvěšovaly na dveře budovy školy, protože žádné anonymní kódy nebyly. Kdo se nedostal na žádnou z vybraných škol a chtěl to za rok zkusit znovu, tak zůstal na ZŠ, právě v té 9. třídě. Ta se zřizovala vždy např. jedna na tři základní školy.

[illegible]

Olomouc - Jakub, Šimon, Jakub 6.D

Motýli (Lepidoptera)

Úvod

Motýli tvoří 2. největší řád živočichů. Na světě je asi 140 000 druhů a 12. místo mezi jinými deseti druhů motýlů, zbytek močí. Křídla motýlů jsou pokryta tisíci drobných, částečně se přikryvajících šupinek. Tyto šupinky podávají zbarvení a vzorek charakteristických barev.

Parva Babočky paví oko

Potrava

Dospělí motýli jsou schopni přijímat jinou skupinu potravy, proto je pro většinu druhů hlavním zdrojem výživy nektar a květy. Někteří motýli však na potravu slouží převážně šňůry či šelky, například a mušketýři nebo rozkladných se rozkládají. Motýli přijímají potravu dlouhou dobu, někdy i několik dní.

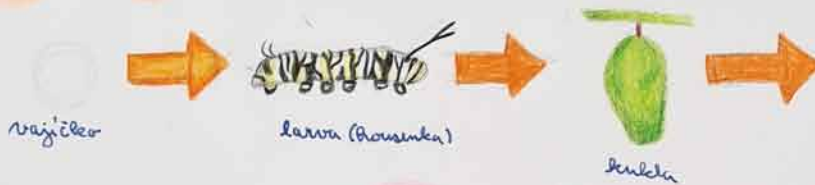
Dumano šelkový

dospělci (motýl)

Vývojová stadia

- PROMĚNA DOKONALÁ

Denní nebo Noční MOTÝL?

Charakteristika DENNÍCH motýlů

- jasně zbarvení křídla
- výrazná symetrie
- křídla nad tělem přiléhají
- bílá a černá

Čeledi:

- Soumrákovití
- Oskardoví
- Bílákoví
- Modrákoví
- Babroví
- Oskardoví
- Petrákoví

Modráček jiskřivý

Přáskavík medvědí

Charakteristika NOČNÍCH motýlů

- většinou tmavě zbarvení
- méně symetrická křídla
- křídla nad tělem přiléhají
- bílá a černá

→ většina druhů vyvíjejí se a žijí v noci

Čeledi:

- Hrobovité
- Valkovité
- Dvořákovité
- Modrákovité
- Bílákovité
- Soumrákovité
- Oskardovité
- Babrovité
- Petrákovité
- Modrákovité
- Bílákovité
- Soumrákovité
- Oskardovité
- Babrovité
- Petrákovité

OLOMOUC

OLOMOUC

Horní náměstí

s radnicí a orlojem

Sloup Největšího
tříleté
památky UNESCO

Převodní orloj

Pohled na přírodní
náměstí

Volnočasové aktivity

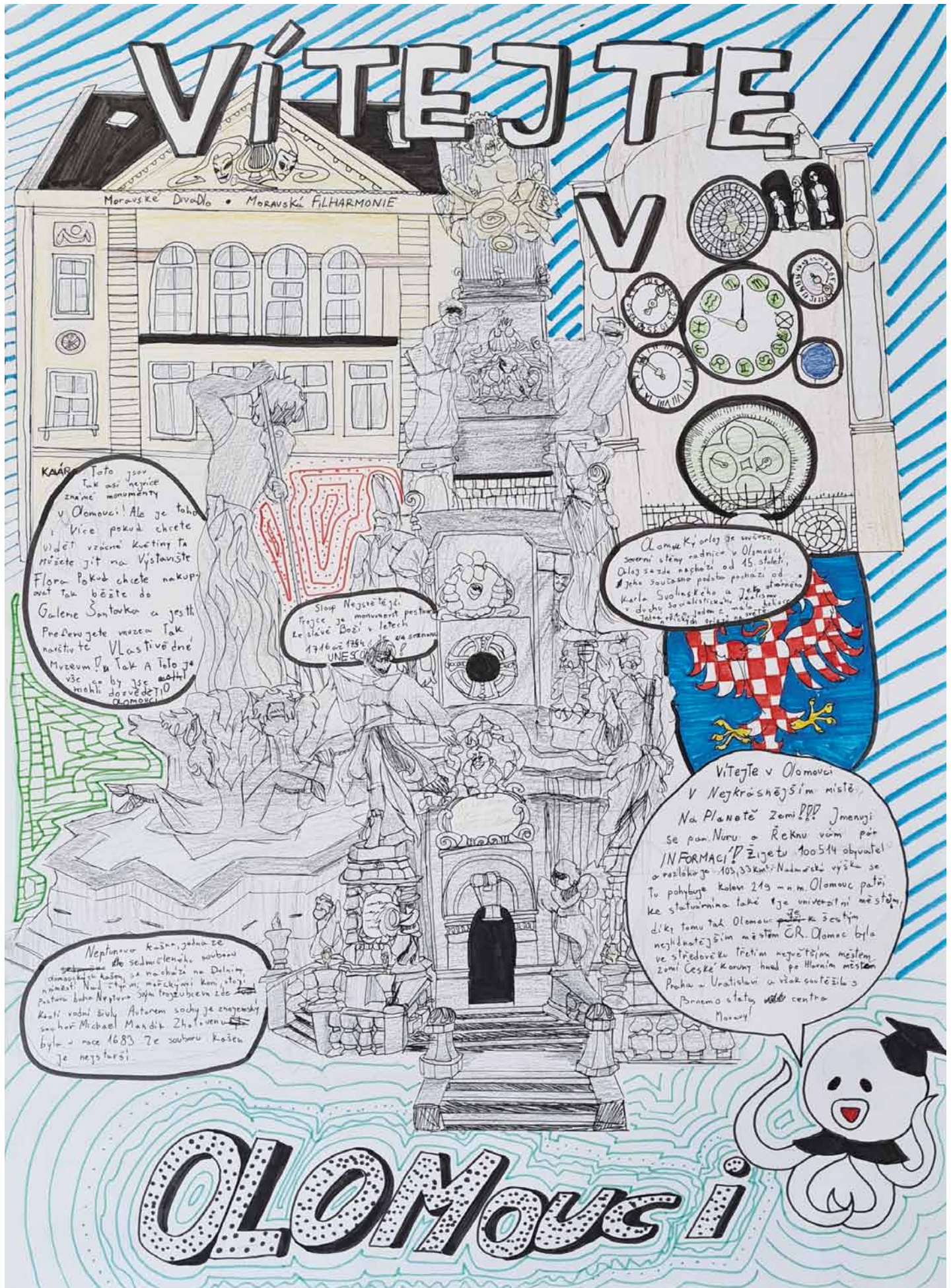
200-vrský Kopeček
Rozárium
Barokní kašna - Caesarova kašna
Anonova kašna
Moravské divadlo
Pevnost pozemní
Aquapark Olomouc

Kostely

Kostel Panny Marie Sněžné
Katedrála sv. Václava
Jedna ze tří katedrál v ČR
Kostel sv. Křížky
chrám Navštívení Panny Marie
Kostel sv. Mořice
několik kaplí v okolí na sídli
Kostel sv. Michala
Kostel sv. Gorazda

PAMÁTKY UNESCO

České Republice

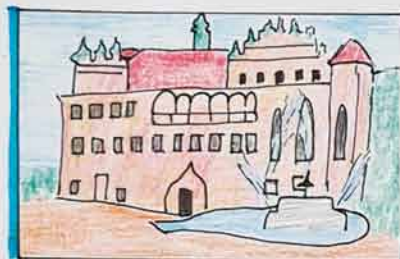
Praha - historické centrum

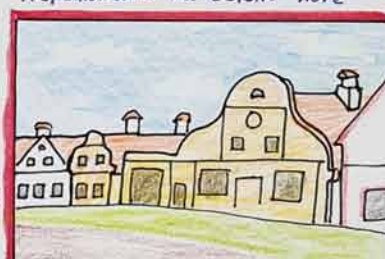
Kutná Hora - historické centrum s gotickým chrámem sv. Barbory

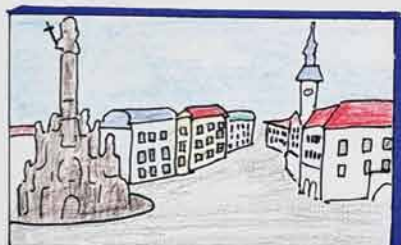
Žďár nad Sázavou - kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Litomysl - renesanční zámek

Holíčovice - vesnice se stávkami ve stylu selského baroka

Olomouc - Sloup Nejsvětější Trojice

Kroměříž - arcibiskupský zámek, Květná a Počámkova zahrada

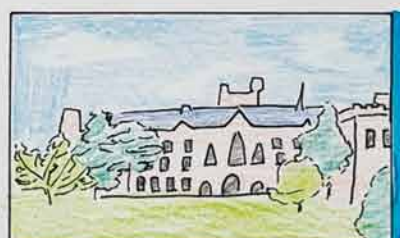
Český Krumlov - historické centrum

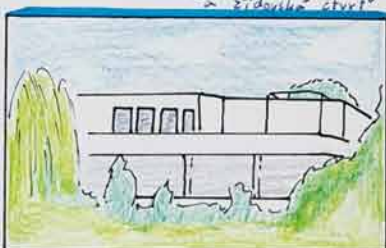
Telč - historické centrum

Třebíč - románsko-gotická bazilika a židovská čtvrť

Lednicko-valtický areál

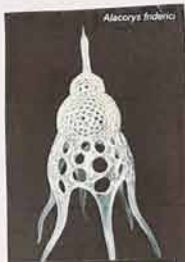
Brno - vila Tugendhat

TŘETIHORY

Vznik hnedého uhli z jehličnaných stromu. Vznik ropy a zemného plynu z vodných mikroorganizmov a planktonu.

Globigerina - mikroskopické organizmy, majú "kremite" škrupky, ríka sa jim i diatomei.

Plankton - súbor mikroskopických organizmov, vnašajúcich sa vo vode.

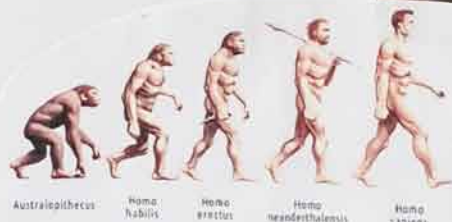
Na začiatku tretihor boli rozsiahle pralesy, a od polovice tretihor ochladzovanie. Také také vznikli stepisavany, polopouste a pouste.

Také začal vývoj krytosemenných rastlín.

Začínajú sa vyvíjať zvieratá do dnešnej doby, hlavne rozvoj sŕc a pŕŕaku. Obrovský vývoj primátu. Predchŕdci ŕloveka - Australopithec.

Tretihory konŕi začiatkom Doby ľadovej.

Vzkaz v lahvi / Časová smyčka

Každé sobotní ráno posedávám u potůčku, který mám za domem. Čistím si tak hlavu. Jednou jsem však zahlédl něco nezvyklého.

„Co se to tam leskne?“ pomyslel jsem si. Byla to zelená prosklená láhev. Chtěl jsem svůj potůček vyčistit. No, on není doopravdy můj, jen ho mám rád. Tak jsem prostě a jednoduše tu láhev vzal a zahlédl jsem v ní nějaký vzkaz. Na papírku stálo: „Rychle pobězte na tuhle adresu! Pobřežní 4.“

„Zajímalo by mě, co tam může být tak důležitého...“ pomyslel jsem si. „No, když nemám nic jiného na práci...“

Dorazil jsem na místo a na adrese jsem našel prostý vstup do kanálu. Zapnul jsem baterku v mobilu a vyrazil jsem. I s baterkou jsem viděl maximálně na dva kroky, málem jsem spadl do vody. Hledal jsem cokoliv, co by mi aspoň trochu napovědělo, co tu hledám. Po nějaké době jsem narazil na další vzkaz přilepený na zdi: „Najdi mě, jsem ztracen!! Pokud nebudeš vědět jak dál, zavři oči a pokračuj. Nevzdávej to, prosím!“ Papírek jsem strhl a dal jsem si ho do kapsy.

I když jsem hledal sebevíc, nic jsem nenašel. Vybila se mi baterka a až pak jsem si uvědomil, že... jsem se ztratil. Začal jsem křičet, slzy mi tekly jako vodopády a dech mi docházel. Z posledních sil jsem se drápal po zemi s nadějí, že na něco či na někoho narazím - však marně.

Uvědomil jsem si, že jsem zapomněl vyhodit tu láhev z rána. Z posledních sil jsem na lísteček napsal: „Rychle pobězte na tuhle adresu! Pobřežní 4.“ Lísteček jsem dal do láhve a pustil po proudu. Pak mě únava poslala ke spánku....

Tomáš Tošenovský, 9.E

Milí učitelé, spolužáci a všichni přítomní, dovoluji mi prosím, abych zde na chvíli trochu zavzpomínala.

Psal se rok 2017 a mé jedenáctileté já stálo před velkou modrou školou. Co se ve mně odehrávalo? Snad všechny emoce a pocity, které znám. Byla jsem tak zvědavá na svou novou třídu, ale zároveň jsem měla strach. Bála jsem se, že mě tam nebude mít nikdo rád, že budou učitelé zlí, a samozřejmě jsem se bála nového prostředí. Tyto obavy, jak se později ukázalo, byly úplně zbytečné. Vzpomínám si, jak ze mě spadla nervozita, když jsem poprvé uviděla svou novou třídu a později i novou třídní učitelku. Všichni byli tak milí, chápaví, přátelští! Později samozřejmě nějaké hádky byly. Dokonce to někdy trvalo i měsíc, než se zase vše urovnalo, ale zvládli jsme to! Nakonec jsme se vždy usmířili a jelo se dál.

V sedmé třídě od nás paní učitelka Ráčlová odešla na mateřskou. Byli jsme z toho nešťastní, protože jsme ji měli opravdu rádi! Vždyť i jí jsme věděli za to, jaká u nás byla nálada a energie. Dostali jsme tedy novou třídní učitelku, paní učitelku Nádvořníkovou. Chvilku trvalo, než jsme si k sobě našli cestu, ale povedlo se to. I jí musíme poděkovat za to, jak řešila naše problémy a přešlapy, které jsme kdy udělali.

Ovšem nemají na tom zásluhu jen třídní učitelky, nesmíme zapomenout také na ostatní pedagogy. Neměli to s námi nejlehčí. Díky své trpělivosti nás připravili na střední školu, která je již za rohem. Neopomeneme ani na rodiče, jejichž výchova nám pomohla být lidmi, kterými nyní jsme.

Nikdy nezapomenu na úžasné zážitky, jež mi základní škola přinesla. Je to část života, na kterou budu vždy s úsměvem vzpomínat.

Drazí učitelé, ale hlavně moji milí spolužáci, děkuji vám, že jste to se mnou ty čtyři roky života vydrželi!

Zuzana Kučerová, 9.E

Jednorožec s trpaslíky a zlevněné máslo z Kauflandu

Zpočátku to šlo dost ztuha. Po prvním cvičném slohu, který jsem s letošní 9.E v září 2017 psala, jsem u mnoha z žáků dohledávala, zda nepocházejí odněkud z ciziny. I pouhé vypravování vycházející ze zážitků z prázdnin totiž znělo poněkud „nečesky“. Objevovaly se samozřejmě výjimky – hned v prosinci téhož roku jsem si díky Zuzce Kučerové přečetla úžasný příběh o malém Ježíškovi, který byl velký nepořádník, a donesl tak dětem nesprávné dárky. Ve většině případů jsem však četla hororové fantastické historky o tom, jak si jde prezident koupit zlevněné máslo do Kauflandu, který vzápětí přepadnou teroristi, a ubohého prezidenta zachrání až létající talíř s ufony. Občas tam proběhl jednorožec na zádech s králíkem utíkajícím před trpaslíky.

A tak jsme pilovali, vysvětlovali, nevhodné postupně i zakazovali. Vyzkoušeli jsme všechny slohové útvary a různě je kombinovali. Charakterizovali jsme strašidla, která byla doprovázena i jejich vyobrazením, popis pracovního postupu si žáci vyzkoušeli v podobě detektivního příběhu, či komentáře ze sportovního utkání. Při tréninku výkladu na libovolné téma jsem vyslechla několikaminutovou zasvěcenou přednášku o černé díře, aniž bych tušila, zda jsou přesvědčivě podané informace pravdivé.

Mezi poslední slohová cvičení patřila „přepadovka“ v rámci distanční výuky. Žáci měli během 40 minut napsat vypravování a na výběr měli následující témata: 1) Vzkaz v lahvi. 2) Dívka v okně. 3) Časová smyčka. Jednomu z žáků se podařilo během časového limitu propojit dvě ze zadaných témat, a dokázal tak vytvořit napínavý příběh.

Se žáky z 9.E jsem se po slohové stránce rozloučila s proslovem k ukončení základní školy. Za ty čtyři roky se posunuli dál, určitě již nepochybují o tom, že je čeština jejich rodný jazyk. Mají však před sebou ještě kus cesty a já jim přeji, aby se jim nejen ve slohu vykračovalo zlehka a bez zaškolbrtnutí!

Iva Frýbortová

Mazlíčci

Taky vás občas napadlo, co si váš mazlíček myslí? My jsme se to snažili zjistit, snad jsme se trefili. Nebo že by ne?

Tak... a už jsem zase sám! Páničkové šli zase za svými povinnostmi a mě nechali samotného! Nemám jim to nijak za zlé, protože kdyby nechodili do práce, neměli by peníze a já bych neměl co jíst. Problém je v tom, že mi vždy hrozně chybí a já se nemůžu dočkat, až se vrátí domů a budeme si spolu hrát. Vždycky, když se vrátí, tak mi dají něco dobrého za to, že jsem byl tak hodný a neudělal nepořádek. Potom spolu jdeme na procházku a hraje se si. Příští ráno mě zase opustí a já jen čekám, až se mi vrátí zpátky.

N.Š.

Ležím v místnosti plné lidí. Je tu hrozný hluk. Ležím tu na modrém gauči. Vůbec mě to tu nebaví, ale ten gauč je celkem pohodlný, tak to nějak zvládnu. Do očí mi svítí velké bílé světlo. Bolí mě z něho oči. Asi mě fotí, ale nejsem si tím úplně jistý. Jsem tu se svou paničkou, která mi pořád dává pamlsky za to, že ležím. Jsem z toho dost udivený. Nikdy mi pamlsky za ležení na gauči nedala. Jen vím, že odpoledne půjdeme do parku. Moc se tam těším!

N.L.

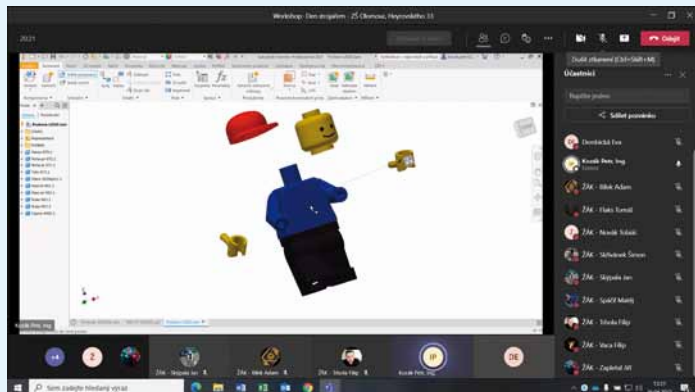
Odpočívám po dlouhé procházce. Po cestě jsem potkal pár kamarádů. Sleduji, jestli se něco neděje. Až si odpočinu, půjdu se najíst. Vážně by mě zajímalo, proč mě nechají ležet na pohovce?! Půjdu se podívat do kuchyně, jestli už tam není jídlo. Pokud tam nebude, tak se podívám, co dělá kočka. Nebo se budu dívat z okna. Brzy bude velké teplo, takže ven nepůjdeme. Když jdu ven, tak mám velice horkou srst, protože je černá. Nejlepší je schovat se pod schody, tam je chládek. Asi zkusím nejdřív tu kočku.

N.P.

Projekt IKAP pokračuje

Ve letech 2017 -20 se naše škola aktivně zapojila do projektu „Rovný přístup ke vzdělávání s ohledem na lepší uplatnitelnost na trhu práce“, zkráceně obecně nazýván IKAP. V rámci projektu byly organizovány workshopy na SPŠ strojnické, kde žáci především 9. ročníků pracovali v dílnách a laboratořích školy, plnili úkoly z oblasti elektrotechniky a strojírenství. V březnu r. 2020 skončila předčasně aktivní činnost žáků posledním workshopem na SPŠS, a to nedobrovolně, jako důsledek epidemiologických opatření.

Protože projekt IKAP získal naše pozitivní hodnocení, rozhodl se náš pan ředitel (na začátku roku 2021) pokračovat účastí v následném projektu Implementace krajského akčního plánu v Olomouckém kraji II (IKAPOKII) a stal se opět koordinátorem projektu. V době distanční výuky na školách jsme se za spolupráce se SPŠ strojnickou v Olomouci a zájemci z řad našich žáků 7.ročníků zúčastnili online workshopu s názvem Den strojařem. Zde se žáci seznamovali s charakteristikou a problematikou oboru Strojírenství, mj. např. prostředím programu pro 3D modelování apod.

Ale to nebylo vše. Některé žákyně 9.ročníků se v jarních měsících r.2021 účastnily online workshopu Kreslení a modelování v práci zubního technika. To jim pomohlo se lépe připravit k přijímacím zkouškám na daný obor.

Ale zlatým hřebem v naší činnosti je nová spolupráce se SZŠ v Olomouci, o kterou mají zájem především děvčata. V měsíci červnu se 14 žákyně ze 7.C.E naší školy zúčastnilo workshopu na SZŠ a VOŠZ a JŠ Olomouc. Děvčata se seznámila se zdravotnickou školou, její historií a zdravotnickými obory, které jsou na škole vyučovány. V odborných laboratořích školy si vyzkoušela činnosti, které provádí praktická sestra, laboratorní asistent, nutriční asistent a dentální hygienistka.

Hlavním cílem naší účasti v projektu je, aby se u chlapců a dívek podnítil zájem především o polytechnické/zdravotnické obory. Projekt by měl pokračovat následující 2 roky a věřím, že bude opět přínosem pro naše žáky.

Eva Dembická, garant aktivit na ZŠ

Angličtina v nejazykovkách

Do they speak English? Of course they do!

Heyrák je známý svou jazykovou třídou. Ale i v nejazykových třídách je spousta šikovných „angličtinářů“, kteří se bez problémů domluví anglicky. Již v loňském školním roce se někteří osmáci začali připravovat společně se žáky jazykové třídy na mezinárodní zkoušky PET. Bohužel okolnosti spojené s pandemií jejich nadšení a snahu přerušily a tradiční společná příprava ve škole byla ukončena a zkoušky se nekonaly. Ani to je však neodradilo a zůstali studii angličtiny věrní, což se určitě vyplatilo těm, kteří museli při přijímacích zkouškách na svou vysněnou střední školu složit i zkoušku z anglického jazyka.

Jedno z posledních cvičení z angličtiny s letošními deváťáky bylo shrnout chvíle strávené na naší škole. Posudte sami, jak to některým šlo. ☺

Iva Frýbortová

Growing up in our school

When we were in kindergarten, they asked us what job we want to do when we grow up. The girls usually said they would like to be princesses and the boys wanted to be soldiers or policemen. I longed to be a vet at that time.

Well, in this world we have to do something to make our dreams come true. And basic school is a big part of it. All these nine years were amazing! We have so many memories we will remember. We have been through a lot of groups of mates, we have had many teachers, but we are leaving now.

If you asked us now what job we want to do when we grow up, I am pretty sure our answers wouldn't be the same as in kindergarten. We all are going to miss our schoolmates, teachers and English lessons ☺. I am really grateful for every single thing this school has taught me and I can't wait for my next experience as a student at secondary school!

Anna Kohoutková, 9.E

CHVÁLA DEVÁŤÁKŮM

Loučení se žáky devátého ročníku patří vždy mezi nejdojemnější okamžiky celého školního roku. Veškerá nedorozumění a lumpárny jsou zapomenuty, čtverky a pětky vymazány z paměti a vzpomínky staví do popředí jen to dobré, lepší a nejlepší. Vše dobré, lepší a nejlepší přejeme do dalších kroků i našim devátákům ☺

Také letošní devátáci dodrželi heyrákovskou tradici a na památku tu po sobě zanechali tabla, která si můžete prohlédnout na chodbách naší školy.

A kdo z hnízda naší školy vylétl tentokrát:

Zcela
nenahraditelná
9.A

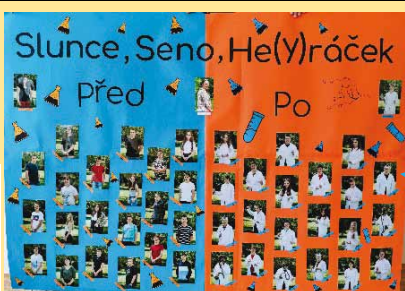
Vševi(ě)doucí
9.B

Nepotopitelná
9.C

Hvězdná
9.D

Zásaditá, tedy
zásadová 9.E

15. ROČNÍK VÝTVARNÉ SOUTĚŽE NBO

Přestože se chvílemi zdálo, že v letošním školním roce se již tradiční výtvarná soutěž Nadace bezpečná Olomouc neuskuteční, s postupným rozvolňováním přišlo příjemné překvapení a soutěž proběhla. Letošní téma zrcadlilo problematiku celosvětové pandemie a znělo: *Učíme se být ohleduplní a pomáháme si.* Do soutěže se zapojil kolektiv žáků 7.B, pracovali jsme s námětem, co by řekli historické osobnosti na současnou situaci, a žáci pracovali tak skvěle, že se jim podařilo získat 1. místo v kategorii 2. stupeň ZŠ. Všem výhercům blahopřejeme a těšíme se na další ročník.

Názor Karla IV.:

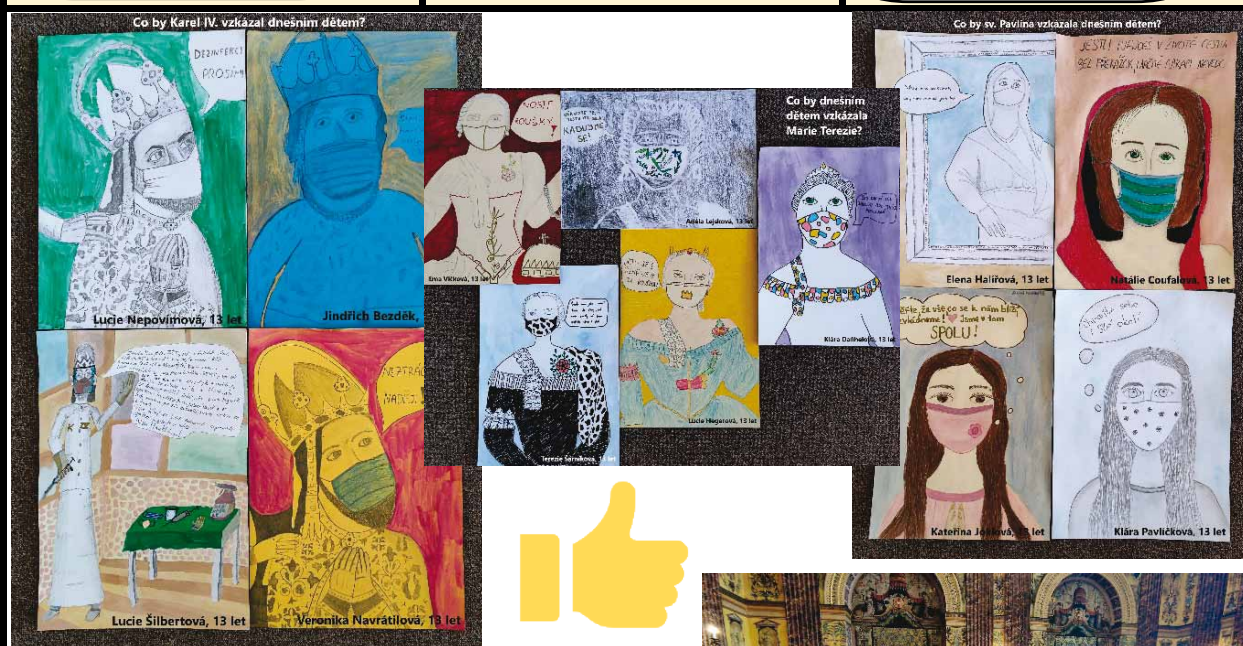
Můj názor na vzdělání znáte, koneckonců jsem tu založil první univerzitu.

Názor Marie Terezie:

No jistě, povinná školní docházka a školy otevřít, vzdělání je potřeba.

Názor svaté Pavlíny (patronky města):

Zvládli jsme morovou epidemii, zvládneme i covidovou pandemii.

Die Projektwoche mit Deutsch !

Každý konec školního roku je tak trochu originál. I tento školní rok patřil k těm, na které se jen tak nezapomene. Učení mělo trochu jiný ráz, než kdykoliv předtím. Po návratu do školy jsme hlavně opakovali to, co jsme se při distančním výuce naučili. Němčina někdy bývá zapeklitým jazykem, a tak jsme dali své znalosti a učení na papír. Týdenní projekt vedený v němčině nám přinesl nejen nové zkušenosti, co se poznatků týká, ale i možnost kreativní práce ve skupině. Díky této formě výuky jsme se seznámili s konkrétní tematikou, řešili jsme zadané úkoly k této činnosti, a hlavně jsme si rozšiřovali a upevňovali slovní zásobu. I když to nebylo vždy úplně jednoduché, zvládli jsme naši práci na výbornou. Aktivně jsme se zapojovali, nebáli jsme se mluvit, a hlavně jsme dokázali v cizím jazyce pracovat. Naše paní učitelka nám ochotně pomáhala a vždy nám vysvětlila, co které slovo znamená nebo jaký význam má. Celý projektový týden byl skvělý. Přinesl nám nejen nové zkušenosti, ale také zábavu. Věříme, že v novém školním roce bude více času na takový způsob výuky. Projektový týden nás hrozně moc bavil !!!!!

Děkujeme, němčináři ze 6.B, 7.B, 8.B

Hodiny NJ si neustále
něčím zpestřujeme.
Tentokrát to byla
německá přísloví o jídle
a pití.

Kdo to měl loni nejtěžší?

Kdybych byla majitelka sázkové kanceláře a měla vypisovat kurzy na sázky, kdo to měl loni nejtěžší, asi bych si s tím neporadila. Všichni to měli těžké a každý ze svého pohledu by dokázal vyjmenovat argumenty, proč to měl zrovna on těžší než ti ostatní. Do zemlení vyčerpaní zdravotníci, umělci zcela bez příjmů, kadeřnice potají stříhající v garážích, restauratři marně vyhlížeující hosty alespoň přes výdejové okénko, statečné prodavačky v samoobsluhách, které musely doufat a věřit, že virus zůstane poslušně přede dveřmi jejich prodejny, nebo pracovníci call center hygienických stanic marně se pokoušející trasovat zapírané kontakty...

Ani ve škole bych si jasněho vítěze tipovat netroufla. Všichni soucili s prvňáčky, kteří to těžké bezpochyby měli, ale co třeba druháci, kteří byli doma už v první třídě a ve druhé si to zopakovali znovu? Náročné to bylo určitě i pro všechny, kteří měli novou paní učitelku nebo pana učitele, na které si nestačili zvyknout a už se vídali jenom přes obrazovky. A co třeba šestáci, kteří měli nových učitelů hned několik, často i nové spolužáky, a než se rozkoukali, zůstali na dlouhé týdny doma. Hrdinové byli i všichni rodiče, kteří pouštěli učitele do dětských pokojů, obývací a kuchyní a dětem pomáhali všechno školní zvládat. Maminky – učitelky, které měly na monitoru svoji třídu, a přitom ještě musely zvládat výuku svých vlastních dětí, které stejně jako ty školní chtěly jíst, pít a taky se pobavit. Ještě jsem ani zdaleka nevyjmenovala všechny, kteří to měli těžké, a už je jasné, že určitě vítěze této podivné soutěže asi není možné. Přesto jsem však přesvědčena, že o vítězství by se usilovně rvali i naši loňští devátáci.

Na jaře 2020 devátáky všichni litovali, jak jim uzavřené školy ztíží přípravu na přijímačky. Ano, o pár týdnů ve škole přišli, ale ve srovnání se svými o rok mladšími následovníky, se měli vlastně královsky. Když jsem devátákům přála hezké Vánoce, netušila jsem, že se ve škole potkáme až po přijímačkách. Nevěřila jsem tomu, že jediné, co pro ně ministerstvo dokáže vymyslet, je několikaminutové prodloužení času, který měli na zvládnutí přijímacích testů. To, co ze začátku vypadalo jako velká zábava, taková matika nebo angličtina pěkně v posteli, s postupujícím časem už nikomu zábavné nepřipadalo, a jejich touha po návratu do školy byla každý týden znatelnější. Mnozí z nich byli doma sami, často se museli postarat o mladší sourozence a motivace k učení byla hodně náročná. Strach z přijímaček sílil, a i když se všichni učitelé snažili, některé věci se na dálku vysvětlují i chápou opravdu špatně. Někteří devátáci využívali i hodin, které jim učitelé nabízeli jako přípravu na zkoušky navíc, jiní bojovali sami, a čas neúprosně běžel. O co větší byl strach, jak to všechno dopadne, jak se jim u přijímaček podaří uspět, o to větší byla radost, když se nakonec všichni dostali na školy, které si pro další studium vybrali. Pravda, někteří ne hned, museli chvíli čekat, jak dopadne odvolání, ale když jsme jim v rozáriu předávali jejich závěrečné vysvědčení, věděli všichni, na jakou školu v září nastoupí. Děkuji tímto všem, kteří jim pro ně tak těžký rok pomohl zvládnout. Děkuji i samotným devátákům, že se nevzdali a dokázali uspět. Přeji jim, aby se jim na středních školách líbilo a dařilo.

A pro letošní devátáky mám vzkaz od těch loňských: Nebojte se, i vy to zvládnete! Užijte si svůj poslední rok na Heyráku, snad ho strávíte opravdu ve škole.

Ludmila Balíková

Atleti

Dlouhá léta jsme byli zvyklí si v našich školních novinách číst podrobný přehled skvělých výkonů, úspěchů a rekordů, které se našim atletům a atletkám za minulý rok podařilo získat. Četli jsme o závodech, ve kterých uspěli, mnohdy jsme kroutili hlavou nad parádními časy, metry a centimetry, které se u jmen našich závodníků skvěly. Měli jsme radost z úspěchů jednotlivců a nadšeně jsme prezentovali úspěchy kolektivní v kategoriích mladších i starších žáků a žákyň. V záplavě všech vynikajících výsledků bylo vždycky moc těžké vybrat ty nejlepší, které uplynulý rok přinesl, protože závodů i úspěchů bylo vždy tolik, že by zabraly mnoho stránek.

V letošním roce je to naopak velmi snadné, protože koronavirus sportovní dění v podstatě zastavil. V září jsme sice doufali, že atletiku žádná velká omezení nečekají, ale o tom, že jsme se pletli, jsme se brzy přesvědčili. Na poslední chvíli, 4. října 2020, se ještě uskutečnilo Mistrovství Moravy a Slezska mladšího žactva v Blansku. Protože se v této kategorii nekoná Mistrovství České republiky, jedná se o velmi prestižní závod na nejvyšší úrovni, kde se utkávají ti nejlepší. V obou kategoriích se našim závodníkům podařilo zvítězit, družstvo chlapců i děvčat přivezlo domů velmi cenné vítězství, ke kterému jim ještě jednou gratulujeme! Nejvíce body k týmovému úspěchu přispěl Nikolas Hus, velmi úspěšní byli i Max Machač, Alžběta Stejskalová, Michaela Špitová nebo Dominika Ludvíková.

Po dlouhých měsících strávených doma se až v červnu mohli závodníci vrátit na atletický stadion, kde proběhla tři kola soutěží družstev mladšího i staršího žactva. Všechna mužstva si po tak dlouhé pauze bez kvalitních tréninků s přehledem zajistila postup do podzimní části, takže se po prázdninách můžeme těšit na další skvělé výkony. Nejlepší závodníci naší školy v jednotlivých kategoriích:

Mladší žáci: Šimon Kubín, Metoděj Pazdera

Mladší žákyň: Dominika Ludvíková, Adéla Navrátilová a teprve jedenáctiletá Rozálie Pazderová

Starší žáci: Nikolas Hus, Samuel Polák

Starší žákyň: Alžběta Stejskalová, Lucie Jurečková

I když bylo období, kdy jsme mohli sportovat jenom sami doma, což obzvláště v panelákových bytech bylo pro všechny náročné, nepříjemné a dlouhé týdny jsme byli odkázáni jenom na procházky v nejbližším okolí, přesto se mnoho našich atletů snažilo sportovat nebo se alespoň trochu pohybovat. Za jejich snahu a za to, že to nevzdali, jim patří velký dík. Všichni už se těšíme, že na podzim se náš atletický diář zaplní obvyklými závody, tréninky a budeme moci vyrazit i na tradiční sportovní soustředění. Na Heyráku máme totiž plno šikovných atletů a atletek, kteří už se nemůžou dočkat, až budou moci ukázat, co umí. Jejich vzorem mohou být i ti, kteří našimi atletickými třídami prošli, jsou úspěšní i v dorosteneckých a dospělých kategoriích, např. Alena Levková, Vojtěch Horák, Barbora Hézová, Jakub Héža, Michal Hroch, Jonáš Pospíšil, Lucie Mičunková, Barbora Zatloukalová, Lukáš Svozil nebo Jakub Březina.

Mgr. Libor Kalas

Devět let aerobiku

„Ahoj, jmenuji se Natálka a chci se naučit piruety“. Jeden z mých pokusů o představení se, a to v první třídě, kdy jsem vlastně poprvé nějak zaslechla slovo aerobik. Takže...ahoj, jsem Natáky a tohle je moje shrnutí devíti let, co jsem strávila s naším aerobik týmem.

Všechny první krůčky nás paní trenérka učila ve třídě na malé budově, takže jsme často měly problém s nedostatkem prostoru. To naši trenérku ale nezastravilo od toho, aby nám předala základy a zároveň zjistila, koho z holčiček to opravdu baví...Moje tehdejší kamarádky ale jejich zápal do cvičení poměrně rychle přešel, takže jsem za chvíli zůstala, s mezi pro mě cizíma holkama, sama. Ovšem jsem vydržela pár tréninků a za nějakou chvíli jsme byly kamarádky všechny.

Až jsme byly trochu starší, začaly jsme chodit do tělocvičny a tréninky opravdu začaly být tréninky. Únava, pot, úrazy...ale za to nové úspěchy a překonávání sama sebe. U toho překonávání jsem měla trochu problém. Už ani nevím, jak dlouho se mě snažila paní trenérka přesvědčit, že ne, opravdu se mi nic při té stojce nestane, a že když spadnu, tak vážně spadnu jenom na zem. Ale díky její neúnavné snaze jsem se od zdi konečně odlepila. A to nejen ve stojce.

S klubem jsem zažila i svůj úplně první tábor. Dřív mě nikdo z domácího od mámy nedostal na noc ani k babičce, ale s našim týmem jsem si vždycky připadala tak nějak doma. Takže se ve mně něco zlomilo a jenom si pamatuji, že jsem za mamkou přiběhla s přihláškou v ruce s tím že: „Hele tábor! Můžu jet?“ No, a tak jsem jela. Spousta nových tváří, spousta nových zážitků. Nejnezapomenutelnější pro mě vždycky budou večerní procházky lesem (stezky odvahy a hysterický brek dětí) a hlavně táborák. Na ten táborák budu vzpomínat vždycky, protože si moc dobře pamatuji, jak jsem zavřela oči a poslouchala, jak všichni zpívají. A cítila, jak jsou všichni spokojení. Ten pocit byl k nezaplacení a vždy když na tohle vzpomínám, jsem stejně šťastná jako v tu chvíli.

Aerobik ale nemusí být jen tréninky a zábava. Patří sem i závody a různé soutěže. Moje první závody byly roku 2012 v Dubu nad Moravou, kam se jezdilo každý rok se školou. Rozhodně také jedny z mých nezapomenutelných zážitků. Začátkem roku 2018 jsem začala jezdit s holkama na větší závody, což bylo něco úplně jiného. Nějak se mi nedařilo, ale časem jsem se začala pohybovat mezi Top15 a později se mi dařilo se dostat i do Top6. Musím říct, díky tomu, že nám vždy bylo vtoukáno do hlavy, že je důležité, abychom si závod hlavně užily a byly spokojené samy se sebou, že sama se sebou opravdu spokojená jsem. Protože nebyl ani jeden závod, co jsem si neužila. Protože naprosto miluji tu hlasitou hudbu, z které člověk div neohluchne, a není lepší pocit, než ze sebe vydat v tělocvičně maximum, a hlavně být s lidmi, které máš opravdu ráda.

Chci poděkovat všem, co jsem za ty roky poznala. Všichni jste mi něco dali. Hlavně chci poděkovat své trenérce Človečkové, co mě nenaučila jenom nějaké ty kroky a prvky, ale i za to, že mi dala hodně věcí do života a vždycky pro mě byla oporou, byť si toho kolikrát třeba ani nebyla vědoma. Taký chci poděkovat Terezce Človečkové za to, že jsem si díky ní mohla uvědomit hodně věcí, a za to, že mi tolikrát vykouzlila úsměv na tváři. Děkuji za vše i ostatním trenérkám. Děkuji vám všem za jedny z těch nejpříjemnějších nejhvězčích zážitků a úsměvů a děkuji za všechny čas strávený s vámi. Mám vás ráda. <3

Natálie Krupová 9.B

Heyrák má i top basketěáky!!!

Nejen šikovné a úspěšné atlety a fotbalisty máme na naší škole. Dobré jméno Heyráku šíří i basketbalisti a basketbalistky. Dne 17.6.2021 se konal ve Funparku Šantovka Energy streetball pro základní školy a gymnázia z Olomouckého kraje. Chlapeckou část Heyrák opanoval dokonale, když obsadil všech umístění na bedně. A dívky byly neméně úspěšné, když braly zlaté medaile.

Chlapci:

1. místo: Broda Jan, Pazdera Metoděj, Flaks Tomáš, Bílek Adam
2. místo: Špička Jan, Špička Jakub, Heckelmoser Marek, Pospíšil Jiří
3. Kaštil Pavel, Strebkov Alexandr, Němec Šimon, Vojtko Martin

Dívky:

1. místo: Píchová Dominika, Mikulová Magdaléna, Jurečková Kamila, Jurečková Lucie

Všem zúčastněným děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme, co nejvíce podobných úspěchů. Taktéž děkujeme SK UP BCM a OSK Olomouc, jejím trenérům a všem ostatním, kteří měli podíl na jejich pohybové šikovnosti 😊

Heyrák děkuje

Každý sportovní fanoušek mnohokrát slyšel tvrzení, že vítězná sestava se nemění. Někdy však trenérovi nezbude nic jiného, než i tu nejlepší a dlouhodobě úspěšnou sestavu vystřídat. Čas je neúprosný, a tak se v červnu po neuvěřitelných třiceti dvou letech strávených na Heyráku uzavřela jedna velká kapitola historie školy. Kapitola, kterou napsala paní učitelka Jana Trněčková.

Říká se, že na cestu nás posílá odvaha a do cíle přivádí pokora. Ačkoliv se od samého začátku Heyrák prezentoval jako škola sportovní, bylo velkou odvahou tehdejšího vedení, že na počátku devadesátých let, v době mnoha turbulentních změn, nepodlehli tehdejšímu trendu rušení sportovních tříd. Naopak, sportovní třídy dostaly ještě větší prostor a podporu, atletické třídy se staly neodmyslitelnou součástí školy. Paní učitelka Trněčková byla vždycky jednou z těch nadšených a obětavých, trpělivých a vytrvalých, kteří věřili, že pohyb a sport do školy patří. Od roku 1996 v atletických třídách spolupracovala především s kolegou Liborem Kalasem. Dvacet pět let tak tvořili pracovní nesmírně úspěšný tandem, pod jehož vedením se rozvíjelo mnoho atletických nadějí. Jejich spolupráce byla natolik úspěšná, že se pro nás ostatní stalo samozřejmé, že naši atleti se ze závodů pravidelně vraceli s medailemi, poháry, rekordy, ale hlavně s úsměvem a nadšením. Mnoho služebně mladších kolegů paní učitelku Trněčkovou ani nemělo moc možností osobně ve škole potkat, protože neskutečné množství času, nekonečné dny a týdny trávil v horku, dešti, větru i zimě na hřišti, na atletickém stadionu, na soustředěních a na závodech. Za roky strávené na Heyráku přivedla svým nadšením a osobním příkladem ke sportu mnoho dětí, pro které se pohyb stal součástí jejich života, i když zdaleka ne ze všech se stali špičkoví sportovci. I když byla paní učitelka Trněčková na úspěchy svých žáků a svěřenců patřičně hrdá, vždycky jim nezapomínala zdůrazňovat, že musí závodit i chovat se v duchu fair-play. I proto není toto strídání vůbec lehké.

Je velká škoda, že za svou dlouhou, a navíc tak úspěšnou, kapitolou na Heyráku nemohla napsat nějakou výjimečnou zlatou tečku v podobě vydařených závodů, velké medaile nebo nového rekordu. Nepochybně by si to zasloužila, ale striktní protiepidemiologická omezení závody ze života školy na dlouhé měsíce vyškrtla. A tak i když nemohla slavit přímo v cíli, jak byla dlouhé roky zvyklá, může být víc než spokojená. Děkujeme za všechno, co svým žákům desítky let předávala a za to, jak prostřednictvím všech skvělých atletických výkonů pomáhala prezentovat dobré jméno školy na veřejnosti. Přejeme jí pevné zdraví a každý den důvod k úsměvu 😊

Mgr. Ludmila Balíková
zástupkyně ředitele

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2021/2022

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Lenka Vojtková

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Iveta Ženožičková	ŠD207	ŠD
1.B	Mgr. Simona Trávníčková	ŠD208	ŠD
1.C	Mgr. Kateřina Klimová	ŠD203	ŠD
2.A	Mgr. Monika Babičková	137	131
2.B	Mgr. Ivana Hlaváčová	ŠD204	ŠD
2.C	Mgr. Markéta Skácelová	139	131
3.A	Mgr. Lenka Tělaříková	310	309
3.B RvJ	Mgr. Hana Lipovská	136	131
3.C	Mgr. Dominika Anna Machová	230	309
4.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	328
4.B RvJ	Mgr. Iveta Křhová	320	328
4.C	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	328
5.A	PaedDr. Dana Bouzková	313	309
5.B RvJ	Mgr. Dagmar Švestková	319	309
5.C	Mgr. Kateřina Navrátilová	322	309
5.D FST	Mgr. Marek Suchánek	311	309
5.E	Mgr. Marie Lipowski	316	309

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Jana Nováková	210	213
6.B RvJ	Mgr. Lucie Reichová	219	329
6.C	Mgr. Jana Manová	214	212
6.D RvTv	Mgr. David Čech	116	140
6.E	Mgr. Kristýna Axmanová	215	212
7.A RvTv	Mgr. Karel Drlik	138	140
7.B RvJ	Mgr. Jana Vaňková	306	330
7.C	Mgr. Lucie Krutílová	222	207
7.D RvTv	Mgr. Lucie Nemerádová	211	208
7.E	Mgr. Magdaléna Jagošová	221	229
8.A RvTv	Mgr. Iva Frýbortová	204	330
8.B RvJ	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
8.C	Mgr. Eva Dembická	209	207
8.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	205	208
8.E	Mgr. Lucie Lehečková	206	213
9.A RvTv	Mgr. Jana Svobodová	228	229
9.B RvJ	Mgr. Michaela Navrátilová	305	329
9.C	Mgr. Marcela Zouharová	326	330
9.D RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	308	307
9.E	Mgr. Kristina Heklová	130	229

Netřídní učitelé / kabinet

Mgr. Zuzana Bartošková	142	Mgr. Libor Kalas	142
Mgr. Veronika Bučková	213	Mgr. Eliška Krahulíková	229
Mgr. Daniela Čechová	208	Mgr. Kateřina Malinová	213
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Vendula Paloušková	212
Mgr. Petra Doskočilová	142	Mgr. Viktor Pilarčík	142
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Alena Pirklová	140
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Vladimíra Ráčlová	329
Mgr. Kateřina Dzurjaníková	329	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Vilém Figalla	140	Mgr. Libor Večerek	307
Mgr. Jana Hrabalová	207		

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Dana Veselá	E23	24
1.F	Mgr. Jitka Ševčíková	E26	24
2.E	Mgr. Jitka Berková	E22	24
2.F	Mgr. Lucie Valušová	E21	24
3.E	Mgr. Květuše Korčáková	E32	24
3.F	Mgr. Ivana Burianová	E25	24
4.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	B32	24
netřídní učitelka			
Mgr. Marie Stavínková			24

Všechny vyučující lze kontaktovat emailem
- jmeno.prijmeni@zsho.cz
Školní družina - oddělení a personální obsazení
viz. webová stránka školy

Na závěr

Tři roky jsme na Heyráku potkávali usměvavého Marca. Když k nám nastoupil do sedmé třídy, neuměl česky nic kromě pár základních frází. Svým přátelským chováním, odhodláním, plíží se svědomitým přístupem si všechny získal. Jsme pyšní na to, jak to u nás zvládl a držíme mu palce, ať se mu daří na střední škole alespoň tak, jako u nás. Děkujeme Marcovi za následující příspěvek, který pro všechny na Heyráku na konci školního roku sám sepsal:

Já jsem Marc Raveloson RAZAFINDRAKOTO. Jsem z Madagaskaru. Jsme v ČR kvůli tenisu a studium. Heyrovského je moje škola ale bohužel za chvíli už tam nebudu.

V tom školu se mi hodně líbilo, protože nejsme vždycky ve třídě, ale máme často výlety. Jako předměty se mě líbily sport, čeština a němčina. Pro mě nejtěžší byla čeština ale mám štěstí, že jsem se setkal s paní Vozákovou a Zouharovou (moc vám poděkuji). V 8. třídě začal jsem být zvyklý mluvit česky ale moc jsem ještě musel učit. Teď už jsem v 9. třídě a uvědomuji si že čas rychle utíká. Jsem šťastný, že mám dobří kamarády a učitele kteří mi pomohli.

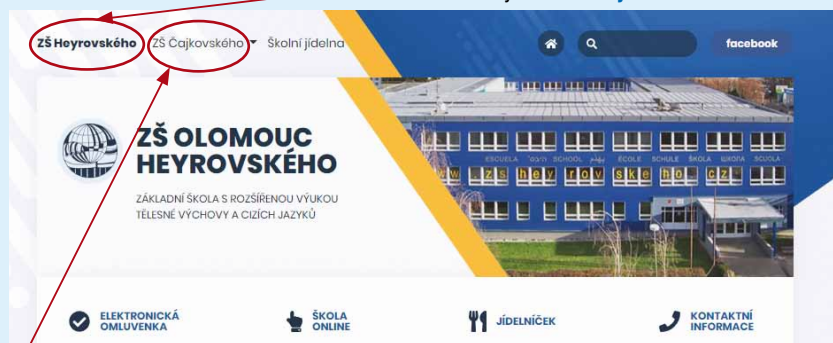
Chci poděkovat naše ředitel Anděl, zástupce ředitele Balíková, třídní učitelka Reichová a všem učitelům. Děkuji taky paní Svobodová a Swaczynová protože díky vám jsem byl úspěšný na přijímací zkoušky a teď jdu dál na střední škola. Prostě, všichni moc děkuji! Budete mně všichni chybět a doufám, že jednoho dne se znovu setkáme.

**Přeju všem žákům úspěchy.
Heyrák jede!!!**

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovského.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISŤE ČAJKOVSKÉHO**

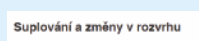
Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyra@volny.cz
Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075